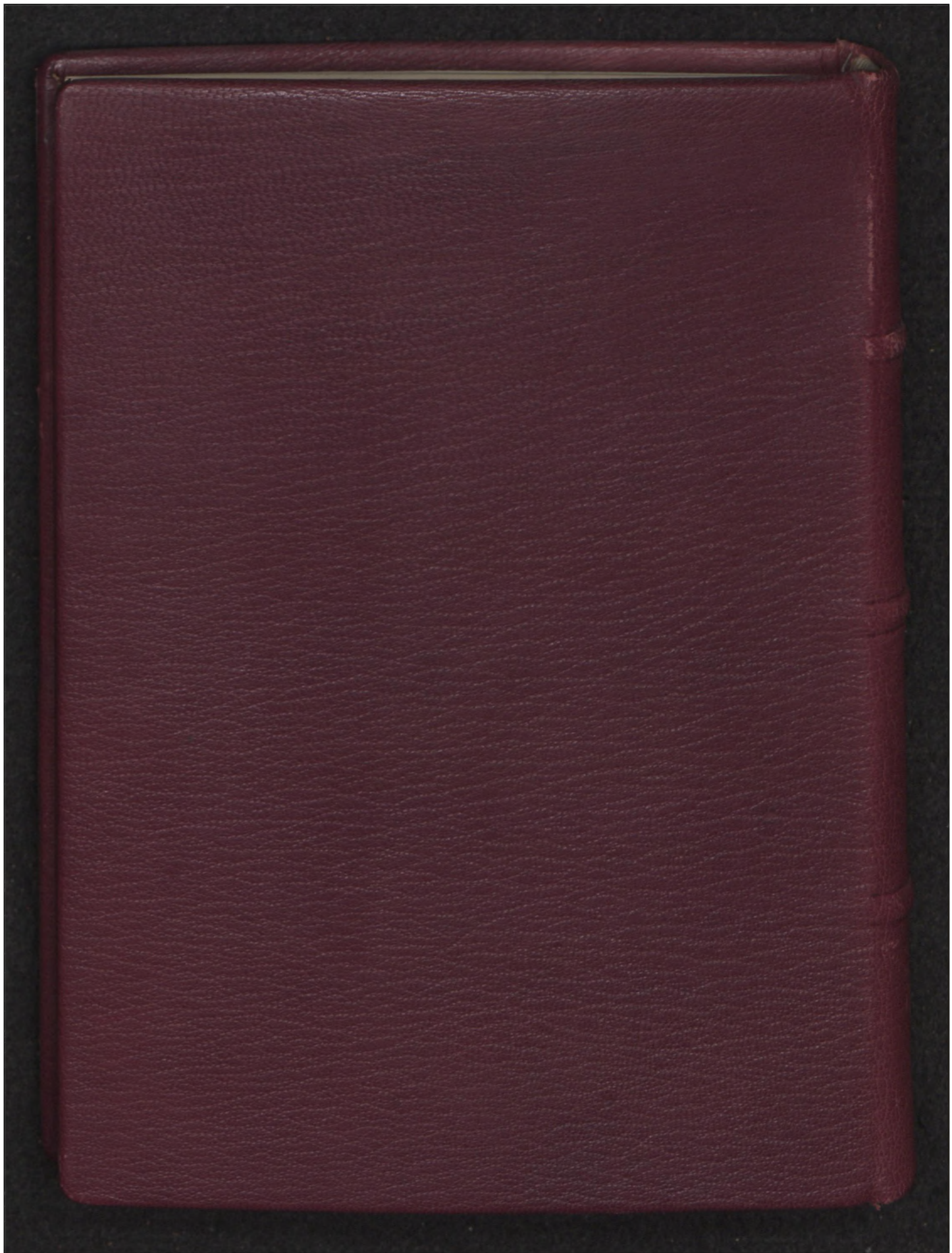




Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a





Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.167/a

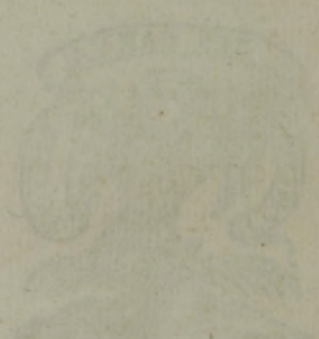
1-6-167 105
IOANNIS MEVRSI
PANATHENÆA.

SIVE,
DE
MINERVÆ

Illo gemino festo,
Liber Singularis.



LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Officinâ ELZEVIRIANA.
ANNO c1o 1o. c. xix.

LIBRERIA PANATHENA
SIVE
DE
MINEVA
Hic continetur
liber singularis

LIBRERIA PANATHENA
DE ORIGINI EYEVANIA
ANNO MDLXXVII

107
VIRIS. CLARISS
IANO. GRVTERO. I.C

HIST. PROFESS
BIBL. PAL. PRÆF

GERARDO. IOAN. VOSSIO

COLL. ILL. HOLL
ET. WESTFR. ORD
REGENTI
MVSARVM. ET. GRAT
GEMINIS. ANTIST
GEMINIS. AMICIS
OPT. MAX

PANATHENÆA

VNIUS. GEMINO. NOMINE. DEÆ
GEMINVM. VNO. NOMINE. FESTVM
IOANNES. MEVSIVS
AMICITIÆ. MONVMENTVM
DO. DICO. CONS
LIB. MER
A. H. M. D. M. A

* 2

SERIES CAPITVM.

CAP. I.

P Anatheneae, festum Minervae apud Athenienses maximum.

CAP. II.

Præus Ἀθηναιῶν, inde Παναθηναῖα dicta.

CAP. III.

Antiqua valdè; quippe ab Erichthonio primum, Orpheove, instituta: atq; a Theseo renouata.

CAP. IV.

Nonnullis eadem cum Quinquatribus Romanorum existimata, itaq; nomina apud Auctores commutata.

CAP. V.

Per quot dies celebrata. Epieteti apud Stobaeum αἰένδοτον locus emendatus.

CAP. VI.

Ac duplicia quidem erant; illa, Minora; ista, Maiora. Scholiastæ Aristophanis ingens error indicatus. Quo utroq; tempore acta; ac Minoribus aperiri mare cœptum.

CAP. VII.

Et certamen in minoribus celebratum, idq; triplex. Eius cura Athlothes demandata. Illi quot, & unde lecti; ac quàm diu munere isto fungi soliti.

CAP. VIII.

Primò equestre agitatum, idq; lampadarium erat. Ab initio pedestre, quando equestre esse cœperit. Quonam tempore, item ubi, celebratum.

CAP.

SERIES CAPITVM.

CAP. IX.

Posthæc gymnicum, etiam Εὐανδρίας αἶγαν nuncupatum. Quando illud institutum, deinde ubi agitatum. Stadium ei suum fuit, Παναθηναίων appellatum; à Lycurgo primum structum, ab Herode renouatum.

CAP. X.

Inde Musicum; idq̃, à quo institutum, & quo loco agi solitum. Conventus in eo tibicinum, Συναυλία indigetatus; & insignis hæc de re Hesychij locus restitutus. Citharâ quis primus victor, & quando, fuerit. Laudes quoque aliquorum decantatae, ac chorus circularis datus; & dramatibus quaternis à Poëtis concertatum, quæ coniunctio Τετραλογία appellata.

CAP. XI.

Certaminibus his victores epulum sodalibus suis exhibebant; ipsi coronam, eamq̃, oleaginam accipiebant: item oleum, ex ijs oleis, quæ Μοσχία nominatae, & iuxta Academiam erant. Alij collatum id fuisse dicunt. Erat autem urceus totus; & exportare Atticâ licitum, cum hoc aliàs interdictum.

CAP. XII.

Pyrrhichistæ quoq̃, dati, ijq̃, pueri investes. Et cur id factum. Triremibus etiam apud Sunium decertatum.

CAP. XIII.

Etiam gladiatores dati; idq̃, quando initium sumpserit, & quam diu obtinuerit.

* 3

CAP.

SERIES CAPITVM.

CAP. XIV.

Nefas autem horum ludorum quicquam spectare in veste tinclâ; & pecunia ex arario data populo, emendo in theatro loco.

CAP. XV.

Sacrum item ingens factum; ad quod bouem vrbes omnes, quæ colonie Atheniensium, mittere solite. Vnde visceratio quog, & epulum, populo; in quo pocula visitata, quæ Παράκλησις dicta.

CAP. XVI.

In Maioribus eadem ferè visitata.

CAP. XVII.

Nisi quod peplus tunc deductus. Scholiastæ Aristophanis error quidam indicatus.

CAP. XVIII.

Isse verò qualis fuerit, quidve in eo intertextum. Libellus, qui inscriptus Πέπλος, an Aristotelis Stagiritæ, inquisitum. Deinde quo colore fuerit. Lutatij error. A quibus textus, & texture quæ præfectæ. Εἰρησίων. Item quando. Scholiastæ Euripidis error.

CAP. XIX.

Cum magnâ pompâ deduci solitus; quæ extra urbem instituta, in Ceramico, idq, iuxta Leocorium, quod ibi erat. Pompa illa qualis fuerit. Peplus è naui suspensus, quæ Mineræ apparatus, per Ceramicum ad Cereris Eleusiniæ templum ducebatur. Et naus ista terrâ ibat, instrumentis subterraneis provoluta, impellentibus eam remis,

SERIES CAPITVM.

mis, implente sinum vento secundo; quam in rem Virgilij locus illustratus. Mox templum Cereris circumuecta, præter murum Pelasgicum, & Apollinis Pythij fanum, in locum suum reducebatur. Inde peplus in arcem ductus, præter Mercurios; unde tabulatum ibi Aristagoræ meretrici, amasia sua, à Demetrio collocatum. Eius partes inferiores si contaminari fortè contigisset, erat destinatus quidam, qui ablueret, κατερίων ex re dictus. Mox Minervæ simulacro insternebatur, cui è floribus lectus apparatus erat, Πλακὶς dictus.

CAP. XX.

In pompâ senes incedebant, cum oleæ ramo; unde θαλασφόροι dicti. Hesychij locus restitutus. Illi autem ad hoc lecti, qui florente formâ essent. Aristophanis dictionum, & Grammaticorum error. Etiam anus, pariter ac senes, pompam istam deducebant.

CAP. XXI.

Viri quoque, atate florentes, ἰγὺ cum armis; & mulieres. Illos inquilini secuti, cum ligonibus, Σκαφηφόροι nuncupati; istas, eorum uxores, cum hydriâ, ὕδριαφόροι dictæ. Aelianus restitutus, & Hesychius illustratus.

CAP. XXII.

Et ephebi, πᾶνα canentes; cum coronâ, chlamydeque. Ea corona è milio erat, chlamys nigra; idque quare, & quàm diu: inde alba, & à quo id institutum.

CAP. XXIII.

Denique virgines procedebant, cum canistris; unde Κανηφόροι dictæ. His iniecta velamenta, ἱσπαιδὲς appell-

SERIES CAPITVM.

appellata. Adseruata verò ab illis, qui Ἀρχιθεσπιοὶ dicti, eamq; in rem Andocidis locus restitutus. Et, pompâ instante, hi inter virgines distribuebant; castitati, prius quàm id facerent, per aliquot dies operam dantes. Virgines autem è primatibus istæ erant; sororq; Harmodij contumeliâ hîc affecta. Cum virginibus filie inquilinorum ibant, pro pedissequis; umbellamq;, & sellam, ferrentes: unde etiam Διπροφόροι appellata.

CAP. XXIV.

Agmen pueri claudabant, tunicis amicti, quæ Παιδαμυχοὶ nuncupata. Curam verò pompæ omnem οἱ Νομοφύλακες sustinebant, fasciâ albâ coronati. Pollucis locus emendatus. Vbi instrui pompa solita. Πομπῶν.

CAP. XXV.

Deinde Homeri quoque carmina à rhapsodis recitata; idq; à quo institutum.

CAP. XXVI.

Corona etiam honoris ergo aurea data, & pronuntiari id publicè per præconem in certamine gymnico solitum. Præco item Atheniensibus parier atq; Platæensibus benè ut esset precabatur; idq; quando institutum. Captiui quoq; dimitti soliti.

CAP. XXVII.

Quæ cetera festa quinquennalia accurabant, Ἱεροποιοὶ nominati, Panathenæa hæc non item; quæ & à Themistocle exule apud Magnesium celebrata. Denique eorum mystica ratio.

IOAN.

1-6-167

I

IOANNIS MEVRSI
PANATHENÆA.

SIVE

DE

MINERVÆ

Gemino illo apud Athe-
nienfes festo,

Liber Singularis.

CAPVT I.

*Panathenæa, festum Minervæ apud Athenien-
ses maximum.*

MINERVÆ festum apud Athe-
nienfes multò celeberrimum fuisse
Panathenæa, res est omnibus fa-
tis nota. Sed quo modo celebrari
illud solitum, non æquè omnibus
constat. Mihi visum, quæ de eo obseruavi, illu-
strandæ Antiquitati, hic proponere. Mentio
eius apud Hesychium. Παναθήναια. ἡ τῷ Ἀθηναίων
ἑορτῇ, καὶ ἀγῶνι. Et apud Eustathium, ad Iliad. Ε'.
Ἐορτὴ γὰρ κεινὴ πάντων βοιωτῶν. ὥσπερ καὶ ἡ τῶν Ἰώνων,
Πανιώνια. ὁμοίον καὶ τὸ Παναθήναια. Et alibi. Ὅμοιος
A . . . δὲ

IONANIS MEVRSI

δε τύπε τῶν Πανιωνίους καὶ τῆς Παναθλήναια ἐορτῇ. Minerva autem, quod iam dixi, sacrum fuisse, multinos Auctores docent. Pollux lib. i. cap. i. sect. xxxii. vbi festa quædam recenset. Μεσῶν, Μεσῶν, Εἰρμῶν, Εἰρμαία. Διὸς, Διάστα, καὶ Παῖδια. Ἀθηνᾶς, Παναθήναια. Scholiastes Euripidis Hecubâ. Παναθήναια, ἐορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς. Theodoretus Therapeut. vii. Τῶν ποιεῖ καὶ ἐορτῶν, καὶ πανηγύρεις, καὶ δημοθονίας, ἵππι πλεῖν ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀλάστωρ ἐνομοθέτησε, Παῖδια μὲν, καὶ Διάστα, τῷ Διὶ. καὶ Ἡραία, τῇ Ἡρᾷ. καὶ τῇ Ἀθηνᾷ, Παναθήναια. Libanius Declam. xiv. Μηδ' ὀρεῖσθαι ποῖνον ὁ βασιλεὺς, μέγας αὖτε θεραπεύειν Παναθηναίους μὲν Ἀθηνᾶ, μυστηρίους δὲ Δημήτρει. Erat verò longè maximum. Scholiastes Aristophanis Νεφέλαις. Παναθλήναια ἐορτὴν παρ' Ἀθηνάοις εἶναι μεγίστην ἄδειται.

CAP. II.

Præus Ἀθηνᾶ, inde Παναθήναια dicta.

AC primitus quidem Ἀθηνᾶ dicebantur. Harpocraton, vbi de ijs agit. Πρὸ τούτων δὲ Ἀθηνᾶ ἐκαλεῖτο, ὡς δεδήλωκεν Ἰερὸς ἐν τρίτῃ τῶν Ἀθηνῶν. Suidas. τὰ δὲ Παναθήναια, πρὸ τῶν Ἀθηνᾶ ἐκαλεῖτο. Pausanias in Arcadicis. Οὐχὶ ἐπὶ δὲ τῇ παρ' Ἀθηνάοις Παναθλήναια πηλῶναι πρὸς περὶ ἀποφαίνονται. πύτω γὰρ τῷ ἀγῶνι Ἀθηνᾶ ὀνομαζομένη. Inuenioque eo nomine apud Scholiasten Aristophanis Avibus. τῇ Ἀθηνᾷ, Πολιάδι ἔση; πέ-
πλῃς

πλὴ ἐγένετο παμποίκιλος, ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν
 Ἀθλωαίων. Inde Παναθλώαια dicta, postquam The-
 seus omnes Atticæ inhabitatores è vicis in vñas
 Athenas reduxisset. Pausanias, loco iam citato.
 Παναθλώαια δὲ κληθῆναι φασὶν ὅτι Θησέως, ὃν ἔπει-
 Ἀθηναίων ἐπέστη, συνειλεγμένων εἰς μίαν αἰπύων πόλιν.
 Vel quod Atticæ populi ea celebrarent. Plutar-
 chus Theseo. Παναθλώαια θυσίαν ἐποίησε κενώ. Scho-
 liaſtes Euripidis Hecubâ. Παναθλώαια, ἑορτὴ τῆς
 Ἀθλωαῖς, πέντων Ἀθλωαίων συνιώνων ἐκεῖσε.

CAP. III.

*Antiqua valdè; quippe ab Erichthonio primum,
 Orpheove, instituta: atque à Theseo
 renouata.*

ERant verò antiquissima; adeoque cum Eleu-
 sinijs certabant. Aristides in Panathenaicâ.
 Ἐνδοξότατοι πάντων οἱ κατὰ τὴν ἑλλάδα ἀγῶνες. Ἐμὴν
 τέτων πρῶτος οὗ τῶν Παναθλωαίων. εἰ δὲ βέλαι, ὁ
 τῶν Ἐλευσινίων. Origo eorum ante Thesei tempo-
 ra fuit; & cum prius Ἀθλώαια dicerentur, ab eo
 Παναθλώαια sunt appellata, vt vidimus in citatis
 iam Pausaniæ verbis. De Theseo auctore, est
 Plutarchi quoque locus, in eius vitâ. τὸ ἄν, τὴν
 τε πόλιν, Ἀθλώας περὶ στήρυσε. καὶ Παναθλώαια θυσίαν
 ἐποίησε κενώ. Sunt qui ad Erichthonium ea refe-
 rant. Harpocraton. Ἡ γὰρ δὲ τὴν ἑορτὴν (τῇ Πανα-
 θήναια)

θήναια) Ερχθόνι. ὁ Ἡφαίστος, κατὰ Φασὶν Ἑλλάνιος
 τε καὶ Ἀνδροτίων, ἐκάτερος ἐν πρώτῃ Ἀττικῇ. Alij Or-
 pheum auctorem faciunt. Theodoretus Thera-
 peut. i. Καὶ τῶν Διονυσίων, καὶ τῶν Παναθηναίων, καὶ μύ-
 ρη καὶ τῶν Θεσμοφορίων, καὶ τῶν Ἑλευσινίων, τὰς τελε-
 τὰς ὁρῶντες, αὐτὴν ὁδρύνουσιν, εἰς τὰς Ἀθλήσας ἐκόμενοι.
 Sed distinguendum est, sciendumque; duplicem
 festi institutionem esse: ac primæ auctorem
 Erichthonium, siue Orpheum; à quo nempe
 Ἀθλήσας dicta: alterius Theseum, qui Παναθήναια
 illa appellauerit. Video distinctionem apud Sui-
 dam. Παναθήναια, ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ἐπὶ Θησέως γινομένη
 συνοικισμῷ. πρῶτον ὑπὸ Ἐρχθόνι, τὴν Ἡφαίστος καὶ Ἀθη-
 ναῖς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως, συναγαγόντες τὰς δῆμους εἰς
 αὐτὴν. Quæ totidem verbis Apostolius, Cent. xv.
 Prouerb. lxxx. Prioris institutionis, quæ ab
 Erichthonio facta, meminit etiam Apollodorus
 lib. iiii. Ἐν δὲ τῷ τελεῖται τραφεὶς Ἐρχθόνι ὑπὸ αὐ-
 τῆς Ἀθηναῖς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθη-
 ναῖς. καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηναῖς ἰδρύσασθαι, καὶ
 τῶν Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσασθαι. Eadem mox
 refert Ægeum, Thesei patrem, celebrasse. Ἀν-
 τὸς δὲ (ὁ Αἰγύσιος) ἤκεν εἰς Ἀθλήσας, καὶ τὸν τῶν Παναθη-
 ναίων ἀγῶνα ἐπέτελει. Vocat ille utrobique, pro sui
 xui appellatione, Παναθήναια, quæ tunc temporis
 Ἀθήναια indigetata. Idem facit Diodorus Sicu-
 lus Biblioth. lib. iv. τῶν ἡμῶν Ἀνδρόγεως
 μὲν εἰς τὰς Ἀθήνας κατήντησε, Παναθηναίων συντελεσμάτων,
 Αἰγέως βασιλεύοντος.

CAP.

CAP. IV.

Nonnullis eadem cum Quinquatribus Romanorum existimata, itaq; nomina apud Auctores commutata.

SVNT qui eadem cum Quinquatribus Romanorum existimauerint, aut Quinquatria eadem cum Panathenæis. Itaque est apud Charisium lib. i. *Quinquatrus*. Παναθήναια. Et Auctores, qui res Romanas Græcè scribunt, *Quinquatrus* vocant Παναθλήναια. Dionysius Halicarnassæus Antiquit. Rom. lib. ii. Ἐορτὴ δ' αὐτῶν ἐστὶ πρὸς τὰ Παναθήναια, τῷ καλεσμένῳ μαρτίῳ μινύ. Et Xiphilius in Domitiano. καὶ τὰ Παναθήναια μεγάλως ἐορτάζε. Et Athenæus, rem quæ Romæ gesta narrans, lib. iii. τῆς δ' τῶν Παναθληαίων ἐορτῆς ὀπίστελεσμένης, δι' ἧς καὶ τὰ δικαστήρια ἐσυνάγεται, ἔφη, γενέθλιός ἐστι τῆς Ἀλέκτορος Ἀθληαῖς. Vt autem Græci *Quinquatrus* Romanorum Παναθλήναια interpretantur, ita τὰ Παναθλήναια Atheniensium vicissim *Quinquatrus* vertit Plinius, lib. xxxv. cap. xi. *Simus* (pinxit) iuuenem requiescentem in officinâ fullonis, *Quinquatrus* celebrantem.

CAP. V.

Per quot dies celebrari ea solita.

INitio vno tantum die celebrata. Apparet ex Thucydidis loco, lib. vi. περιέμνον δὲ Παναθήναια τὰ μεγάλα, ἐν ἣ μόνον ἡμέρα ἔχ' ὑπόπτον ἐγένετο, ἐν ἑσπείροις τῶν πολιτῶν τῆς τιμῆς πομπῇ πέμψοντες ἀθρόος γενέσθαι. Postea in plures prolatum. Scholiastes Euripidis Hecubâ. τὰ Παναθήναια, ἑορτὴ τῆς Ἀθηναῖς, πάντων Ἀθηναίων στωϊσίων ἐκείσε, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, πολλὰς ἡμέρας πανηγυρίζοντων. Idque factum ornatus, & magnificentiae, causâ. Aristidis id verba indicant in Panathenaicâ. ἐν θυμῷ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς συμβόλου τῶν λόγων, ὅτι ἐδὲ τιμῇ τῶν Παναθηναίων αὐτῶν ἑορτῇ ἡμῖν μιᾶς ἡμέρας ἀνάγκη μετεῖν. ἀλλ', εἰ γε καὶ πόπο δαΐ, προσδεῖναι καὶ τὴν πολλὴν τῶν ἡμερῶν, κόσμος χάριν, καὶ σεμνότητι, αἰεῖται. Et ecce prima eorum nox commemoratur apud Epictetum Ἀπομνημονεύμασι, in Eclogis Stobæi, quas penes me ἀνεκδότως habeo. ἐν τῇ προτέρῃ νυκτὶ τῶν Παναθηναίων ἐδόκειεν ὁ ἱππαρχὸς αὐτὰ οἱ ὀπισθενέμεν, καὶ δειδέα, αἰνίττειν αὐτὰς τὰ ἑπεα. Sed corrupta illic verba ita restituo. εἰ ὁ ἱππαρχὸς αἰδῶν οἱ ὀπισθενέμεν.

CAP.

CAP. VI.

Ac duplicia quidem erant; illa, Minora: ista, Maiora. Scholiastæ Aristophanis ingens error indicatus. Quo item utraq; tempore acta. Circa minora aperiri mare cæptum.

Sciendum verò duplicia fuisse; illa Minora, ista Maiora appellata. Atque illa quotannis, ista quinto demum anno agitata. Suidas. *Διὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν. τὰ δὲ, διὰ πενταετηρίδα: ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν.* Quæ totidem verbis ante illum Harpocration dixerat, quem transcripsit, vti solet. Anonymus in Argumento Midianæ Minora tertio quoque anno, non quotannis, celebrari consuevisse nobis refert. *Διάφοροι ὡς δὲ Ἀθηναίοις ἤγοντο εὐροταί, ἐν αἷς τῶν Παναθήναια. ἅπερ τῶν διπλῶν, μικρὰ τε, καὶ μεγάλα. καὶ τὰ μὲν μεγάλα, κατὰ πενταετηρίδα ἐτελεῖτο· τὰ δὲ μικρὰ, κατὰ τριετηρίδα.* Magnus error est Scholiastæ Aristophanis, qui Minora vlla fuisse negat. Ad istum enim Pace versum,

Καὶ σὺ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν.
Ita notat. Οὐχ ὥς καὶ μικρῶν ὄντων τοῦτο φησὶν, ἀλλ' αὖξων τῶν χάριν. Minora celebrata postridie Bendideorum; id est, xx mensis Thargelionis: maiora verò, Hecatombæonis xxi. Proclus in Timæum Platonis, Comment. I. *Εἰ δὲ, ὡς ἐξῆς ρηθήσεται, καὶ Παναθηναίων ὄντων ὑπὸκειται, δῆλον ὅτι τὰ μικρὰ*

μικρὰ μὲν ταῦτα τὰ Παναθηναία. τὰ γὰρ μεγάλα, τοῦ
 ἑκατομβαιῶν ἤγετο τρίτη ἀπὸν ἡμέραν. Dixi minora
 postridie Bendideorum acta; unde est, quod
 postea ait, & hæc, & ista, circa idem tempus
 fuisse. Εἰς τοὺς μικροῖς, (Παναθηναίοις) ταῦτα γὰρ πρὶν
 τὸν αὐτὸν χρόνον ἐπελεῖτο τοῖς Βενδιδαίοις. Et alibi ite-
 rum, satis clarè. Ὅτι γὰρ μὲν τὰ Παναθηναία (τὰ μι-
 κρὰ) τοῖς Βενδιδαίοις εἶπετο, λέγουσιν οἱ ὑπομνηματισαί. καὶ
 Ἀριστοτέλης ὁ Ῥόδιος ἰσορρεῖ, τὰ μὲν ἐν Πειραιῇ Βενδιδαία
 τῇ εἰκάδι τοῦ Θαρηγλιῶν ἡμετέραν, ἑπεῖτα δὲ τὰς
 πρὶν πλὴν Ἀθηναίων ἑορτάς. Vbi observa, vigesimum
 diem Bendideis assignari ab Aristotele illo Rho-
 dio; cum alij dicant, decimo nono celebrari
 consueuisse. Verum leue id discrimen, & vnus
 tantum diei. Et Minoribus aperiri quidam ma-
 re, ac nauigari iterum cœptum, nobis tradunt;
 quod alij Dionysijs vernis adscribebant. Est in
 hanc rem iste Aristotelis locus, περὶ ζώων γενέ-
 σεως, lib. 1. Εἰς τῶν Παναθηναίων ὁ πλεῖστος. Nam de
 Minoribus capi debet; cum Maiora Hecatombæ-
 one, siue Iunio, agerentur. Ac de istis κατ'
 ἐξοχὴν loqui censendus Maximus Tyrius, cum à
 vere ea separat, quo minora peragebantur. Dis-
 fert. xxxiii. καὶ διέλαχον αὐτοῖς ὥραι τὰς ἡδονάς.
 ἡρῶ, Διονύσια. μετοπώρου, μυστήρια. καὶ ἄλλῃ ὥραν
 ἔχει ἄλλος θεός. Παναθηναία, Σκίρροφόρια, Ἀλῶα,
 ἑπατέρια.

CAP.

CAP. VII.

Et certamen in minoribus celebratum; idq̃ triplex. Eius cura Athlothesis demandata. Illi quot, & unde lecti; ac quàm diu munere isto fungi soliti.

IN minoribus certamen erat. Hefychius. Παναθήναια, ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐορτή, καὶ ἀγών. Apollodorus lib. i. i. i. Ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπέτελε. Aristides in Panathenaicâ. Ἐνδοξότατοι πάντων οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνες. καὶ μὲν τῶν περὶ τοῦτο, ὁ τῶν Παναθηναίων. Pausanias Arcadicis. Τῶν γὰρ τῶν ἀγῶνι Ἀθήναια ὀνόμας ἴσθμιον, Παναθήναια δὲ κληθῆναι φασὶν Ἰππὶ Θησέως. Et quidem triplex; equestre vnum, alterum gymnicum, tertium musicum: eorumque omnium cura Athlothesis demandata, qui decem lecti, ex vnaquâque tribu singuli, annos quatuor magistratu fungebantur. Pollux lib. viii. cap. ix. sect. vi. Ἀθλοθῆται δέκα μὲν εἰσιν, εἰς κατὰ φυλὰς. δοκιμαθέντες δὲ, ἄρχουσι τέσσαρα ἔτη, Ἰππὶ τῶν διαθῆναι τὰ Παναθήναια, τὸν τε μουσικὸν, καὶ τὸν γυμνικόν, καὶ τὴν ἵπποδρομίαν. Ac musici quidem certaminis, gymnicique, meminit Aristides in Panathenaicâ. Σύμιστρον δὲ δῆπρ καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικόν, καὶ ἐπὶ μᾶλλον τὸν τῆς μουσικῆς, ὅτε εἰπάσῃ ὁρμίζοντον, ἀλλ' ἐφ' ἐκάστη πελοπιδῶντα, ὡς εἰπεῖν, τῇ ἡμέρᾳ.

B

CAP.

CAPVT VIII.

*Primò equestre agitaturn, idq̃ lampadariurn erat.
Ab initio pedestre, quando equestre esse cœperit.
Quonam tempore, item ubi, celebraturn.*

PRimo die equestre actum. Obseruo apud Platonem De Rep. lib. 1. Dicit enim pridie se descendisse in Piræum, ad spectanda Bendidæa. Ecce verba. κατέβην χθες εἰς τὸν Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκων^Θ καὶ Ἀρίστων^Θ, προσβύζομενός τε τῇ θεῷ, καὶ ἅμα τῷ ἑορτῇ βελομέδν^Θ θεάσασθαι. Ac non multò post subiungit. λαμπὰς ἔσται πρὸς ἑσπέραν ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ. Iam supra dixi, Panathenæa hæc minora postridie Bendidæorum inchoata; itaque clarum est, primum certamen equestre fuisse. Meminit eius Plutarchus Phocione. τῷ εἰς βελομέδν^Θ ἀγωνίζεσθαι, δποβάτῃν ἀφῆκεν, εἰς τῆς νίκης ὀρεγόμεν^Θ, ἀλλ' ὅπως ἐπιμεληθεὶς καὶ ἀσκήσεις τὸ σῶμα, βελτίων ἔσσιγ. Et Xenophon in Symposio. Ἦν γὰρ Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἵπποδρομία. Item Athenæus lib. 1 v. Νικήσαν^Θ γὰρ αὐτὸς ἵπποις Παναθηναίοις, &c. Eratque idem lampadariurn. Plato, loco iam citato. λαμπὰς ἔσται πρὸς ἑσπέραν ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ. Lampade autem Panathenæis certatum fuisse, quemadmodum Promethæis, & Vulcanalibus, docet Aristophanis Scholiastes Ranis. Ὁ τῆς λαμπάδ^Θ ἀγὼν τρίτον Ἀθήνησιν ἤγετο. κατὰ τὰ Προμήθεα, Ἡ Φαίσηα, Παναθηναία. Et Harpo-

Harpocraton. Τρεῖς ἄγασιν Ἀθηνᾶοι ἑορτὰς· λαμπαδόθεον, Παναθηναίοις, Ἡφαιστείοις, καὶ Προμηθείοις. Et observare est apud Aristophanem Ranis, vbi ita Bacchus loquitur.

Μὰ Δι' εἰ δὴθ' ὡς ἀπεφαινέθην,
 Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
 Βραδὺς ἀνθρώπος ἴς ἐσθ', κύψας,
 Λαλῶν, πίων, ὑπολειπόμην θεῶν,
 Καὶ δεινὰ ποιῶν. καὶθ' οἱ Κεραμῆς
 Ἐν ταῖσι πύλαις παῖςσ' αὐτοῦ
 Γαστέρα, πλῆρες, λαρόνας, πυγυῖ.
 Οἱ δὲ τυπτόμην θεῶν ταῖσι πλατεῖαις
 Ὑποπερδόμην θεῶν,
 Φυσῶν τὴν λαμπάδι' ἐφ' ὅ γε.

Primitus pedestre erat; moxque equestre esse coepit, ætate Platonis. Ipse indicat, loco semel iterumque citato, De Rep. lib. i. Ἀρχή γε, ἡ δὲ ὅς, εἰ δὲ ἴσῃ ὅτι λαμπὰς ἔστι πρὸς ἐσπέραν ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ; ἀφ' ἵππων; καὶ δ' ἐγώ. κανόν γε ποῦ πο. λαμπάδια ἔχοντες διαδύσκειν ἀλλήλοις, ἀμιλλώμενοι πῶς ἵπποις; ἡ πῶς λέγῃς; ἔτως, ἔφη ὁ Πολέμαρχος. καὶ πρὸς γε, παννυχίδα ποιήσκειν. Vbi illud item observa; vesperi factum, & noctem quoque insequentem pervigilio transigi itidem incœpisse. Locus verò certaminis huius Ceramicus. Suidas. Κεραμικὸς, τὸ πρὸς τῆς Ἀθηναίων ὑψηλός, ὅπῃ ἐπετέλουν Ἀθηναῖοι κατ' ἐτὸς λαμπάδιον ἀγῶνα. Etymologici Auctor. Κεραμικὸς, τὸ πρὸς Ἀθηνᾶν, ὅπῃ ἐπετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἐνιαυτὸν λαμπάδιον ἀγῶνα. Plura de eo in Ope-

re nostro *De Festis Græcorum*, propediem cum bono Deo publicando.

CAP. IX.

Posthæc gymnicum, etiam Εὐανδρίας ἀγὼν dictum. Quando institutum, & ubi agitatum. Stadium illi suum fuit, Παναθηναϊκὸν nuncupatum; à Lycurgo primum structum, & ab Herode renouatum.

Post equestre puto gymnicum celebratum; & coniecturam inde facio, quod hoc musico multo antiquius. Mentio eius est in Senatusconsulto Atheniensium, quod exstat inter Hippocratis opera. Ἀναγορεύεται τε τὸν σέφανον Παναθηναίοις πῶς μεγάλοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ. Meminit quoque Zenobius Cent. iv. Prouerb. vi. ὅτι τῶν Ἀθλητῶν νέων ἀνιέρθη διὰ φθόρον, ἐν τοῖς Παναθηναίοις νικήσεις πένταθλον. Et Athenæus lib. v. αὐτόλυκος Παναθηναία παγκράτιον ἐσεφανάθη. Atque hoc ipsum esse censeo, quod alijs Εὐανδρίας ἀγὼν appellatum. Ecce apud Harpocrationem. Παναθηναίοις Εὐανδρίας ἀγὼν ἦγετο. Et apud Andocidem Orat. in Alcibiadem. Κάποι πυχράνω νενικηκώς Εὐανδρία, λαμπάδι, τραγωδοῖς. Institutum verò illud Olymp. lxxxiii. anno lxxxi. Eusebius in Chronico ad istud tempus disertè notat. ὅτι τῶν Παναθηναίων γυμνικὸς ἀγὼν ἦρχθη. Anonymus in Descript. Olymp.

Olymp. quadriennio seriùs memorat, in Olympiadis nempe LIV anno III. quo Hippoclidès prætor erat. ΙΠΠΟΚΛΕΙΔΗΣ. Παναθηναῖα ἐπέθῃ. Nam de gymnici certaminis in Panathenæis institutione verba illa capienda, aliàs falsa. Celebrari autem solitum iuxta paludem, quæ inter Piræcum, & Tetracomum Herculis, sita, in Echelidarum populo. Stephanus. Ἐχελίδα. δῆμος τῆς Ἀθηκῆς, ἀπὸ Ἐχέλα ἥρω. ἔτι δὲ ἀπὸ ἑλκὸς τόπος, μετὰ τὸ ὄντο τοῦ Πειραιῶς, καὶ τοῦ Τετρακώμης Ἡρακλείς. ἐν ᾧ τὰς γυμνικὰς ἀγῶνας ἐτίθεσαν τοῖς Παναθηναίοις. Ita enim locum illum emendandum monui nuper, libro *De Pop. Attice*. Et proprium illis stadium erat, Παναθηναϊκὸν appellatum, ad Ilisum flumen, prope Ardetum. Hefychius. Ἀρδητῶ, τόπος περὶ τὸν Ἰλιστὸν, ἐγγὺς τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου. Et Harpocration. Ἀρδητός, τόπος Ἀθήνησιν, ὡς ἐπὶ τὸ σταδίου τὸ Παναθηναϊκόν. Philo περὶ τῶ πάντεσσι σταδίοις εἶναι ἐλδύμενον. συναρῶν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ (σταδίῳ) τὰς συμμάχους, ὁρνίτων ἀγῶνα ἐπέδειξε. Philostratus in Herode, Sophist. lib. II. τὸ ἐν σταδίῳ ἐφασαν ὠνόμασθαι Παναθηναϊκόν. Exstructum id à Lycurgo Rhetore. Plutarchus in eius vitâ. Καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Παναθηναϊκῷ πλὴν κρηπίδα προσέθηκεν, ἐξεργασάμενος τὸ πρὶν, καὶ πλὴν χαλκοῦ ὁμιλῶν ποιήσας. Sed mox, temporis tractu collapsum, restauravit ex albo lapide Herodes sophista, ad eam adeò magnificentiam, quæ cætera theatra longè antecelleret. Philostratus de eo, loco iam citato. Σπεφανωθεὶς δὲ καὶ τὴν τῶν

Παναθηναίων, καὶ ὑμᾶς, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐ τῶν
 Ἑλλήνων τὰς ἡξοντάς, καὶ τὴν ἀθλητῶν τὰς ἀγωνισμῶνας,
 ὑποδέχομαι ἐν δὴ λυκεῖ λίθῳ. καὶ εἰπὼν ταῦτα, τὸ σά-
 διον, τὸ ὑπὲρ τὸν Ἰλίσσον, εἶσω τετάρων ἐτῶν ἐπέλελθεν,
 ἔργον ξυθεῖς ὑπὲρ πάντα τὰ θανμάσια. εἰδὲν γὰρ θεάτρον
 αὐτῷ ἀμιλλᾶται. Hoc ipsum est, de quo Pausanias
 Atticis agit. Διαβᾶσι δὲ τὸν Εἰλίσσον, χωρίον Ἄγρας
 καλὸν καὶ ναὸς Ἀγροτέρας ἐστὶν Ἀρτέμιδος. ἐν ταύτῃ
 Ἀρτεμιν πρῶτον θηρεύουσι λέγουσιν, ἐλθῶσιν ἐκ Δήλῳ. καὶ
 τὸ ἄγαλμα διὰ τῆτο ἔχει πόρον. Τὸ δὲ, ἀκῶσαιτι μὲν εἰς
 ὁμοίως ἐπαγωγόν, θαῦμα δὲ ἰδῶσι, ἐπιδίον ἐστὶ λυκεῖ λίθῳ·
 μέγαθον δὲ αὐτῇ τῇδε αὐτὴς μάλιστ' ἐκμαίροιο. αἰώθει
 ὅρῳ ὑπὲρ τὸν Εἰλίσσον ἀρχόμενον ἐκ μενσειδῶς κατήκει
 τῇ ποταμῷ πρὸς τὴν ὀχθρὴν διττὴν καὶ διπλῆν. τῆτο ἀνὴρ
 Ἀθηναῖος Ἡρώδης ὠκετόμησε, καὶ οἱ τὸ πολὺ τὴν λιθοτομίαν
 τὴν Πεντελῆσιν ἐς τὴν οἰκεδομὴν ἀνελῶθη.

CAP. X.

*Inde musicum, à quo institutum, & ubi agi soli-
 tum. Conventus in eo tibicinum, συναυλία indi-
 getatus; & insignis eā de re Hesychij locus restitu-
 tus. Citharā quis primus victor, & quando, fuerit.
 Laudes quoq; aliquorum decantatæ, & chorus cir-
 cularis datus; ac quatuor fabulis à poëtis concer-
 tatum, quæ coniunctio Τετραλογία appellata.*

NVnc ad musicum veniamus, cuius mentio
 apud Plutarchum, lib. De Musiciâ. τὰ ποιεῖ
 δηλοῖ ἢ τὴν Παναθηναίων γραφή, ἢ περὶ ποιεῖ μουσικῶν ἀγῶ-
 νων.

νΘ. Aristides in Panathenaicâ, loco iam citato. Σωίσμῳ μὲν ἢ δὴ παρὰ τὸ ἀγῶνα τὸ γυμνασιόν, καὶ ἐν μαῶν τὸ μῦσικόν, ὅτε εἰσάπαξ ὁρμίζομεν. Institutum autem à Pericle, & in Odéo agi solitum. Plutarchus in eius Vitâ. φιλομῦσος ἢ ὁ Περικλῆς τότε πρῶτον ἐψηφίσατο μῦσικὸν ἀγῶνα τοῖς Παναθηναίοις ἀγεσθαι. καὶ διέταξεν αὐτὸς, ἀθλοθέτης αἰρεθείς, καθότι χρηρὲς αὐλιζομένους αὐλεῖν, ἢ ἀδελν, ἢ κιθαρίζειν. ἐθεώοντο ἢ καὶ τότε, καὶ τὸ ἄλλον χρόνον, ἐν ᾧ δέω τὰς μῦσικὰς ἀγῶνας. Ac tibicinum concentus erat, Σωαυλία appellatus. Pollux lib. iv. cap. x. Ἀθήνησι ἢ καὶ Σωαυλία τις ἐκαλεῖτο, συμφωνία τις αὐληγῶν, ἐν Παναθηναίοις σωμαυλῶν. Neque aliò respexit Eustathius ad Iliad. Φ'. Ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ καὶ Σωαυλία ἐκαλεῖτο, ὅτι συμφωνίας ἀγῶν ἀμοιβαῖα αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ, χωρὶς λόγου τοῦ περσμελωδῆν. Meminit Sophocles Acrisio, apud Hesychium; cuius locus insigniter luxatus, & corruptus. βίδνω, εἶδῃ κρέμαλ. Σοφοκλῆς Ἀκρυσίῳ. Βηρσαεῖ, μύρω Σολομωνῶν. καὶ τόπῳ περὶ τὴν ὀρεινὴν τὴν Παλαστίνης, ὡς ὁ Πιπλάδην βίδηνται * καὶ ξωμαυλίαν, ἄλλοι βίδνω. Ecce, vox Βηρσαεῖ hîc loco non suo collocata; & transpositus versus Sophoclis. Ita repono, & emendo. βίδνω, εἶδῃ κρέμαλ. Σοφοκλῆς Ἀκρυσίῳ.

Ὡς ὁ Πιπλάδην βίδνω τε, καὶ ξωμαυλίαν.
Ἄλλοι, βίδνω. Βηρσαεῖ, μήτηρ Σολομωνῶντος. Ἐτόπος π.
7. ο. 7. π. Et citharâ quidem primus hîc vicit Phrynis Mitylenæus, Olymp. Lxxv. anno i. Anonymus in Descript. Olymp. ad istud tempus. φρυγίς κιθα-
δός

ρωδὸς Μιτυληναῖος, πρῶτος δόξας κίθαρωδῆσαι παρ' Ἀθηναίοις, Παναθηναία ἐνίκησε. Suidas. Φρυγίς, κίθαρωδὸς Μιτυληναῖος. ὃς ἐδόκει πρῶτος κίθαρισμα παρ' Ἀθηναίοις, καὶ νικῆσαι Παναθηναία. In hoc certamine decantatae laudes Aristogitonis, Harmodij, & Thrasylbuli; quorum ultimus, Phylâ progressus, Athenas à triginta tyrannis liberavit. Philostratus De Vitâ Apollonij, lib. vii. cap. ii. Διήκει δὲ αὐτοῖς ἡ Παναθηναία τὰ Ἀθηναῖα, ἐφ' οἷς Ἀρμόδιός τε ἡ Ἀριστογείτων ἄδοντα. καὶ τὸ ὑπὸ Φυλῆς ἔργον, ὃ καὶ ὁμοῦ τριάκοντα τυράννεις εἶλε. Chorus quoque circularis exhibebatur. Lysias in Ἀπολογία Διωροδοκίας. Καὶ ὅτι Διοκλῆς (ἄρχοντος) Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς κυκλικῶ χορῶ (ἀνήλωσαι) δραχμαὶς τριακοσίας. Itaque hic erant etiam χορηγοὶ, qui sumptus suppeditarent. Meminit eorum Xenophon De Republ. Athen. Πρὸς δὲ τέτοις, χορηγοῖς ἀσθιδιάσκει εἰς Διονύσια, καὶ Θαργῆλια, καὶ Παναθηναία. Poetae etiam concertabant quatuor dramatibus simul, quorum quartum satyricum esset; eaquē fabularum coniunctio τετραλογία vocitata. Diogenes Laërtius in Platone, lib. iii. τετραῖσι δράμασιν ἡγωνίζοντο Διονυσίοις, Ἀθηναίοις, Παναθηναίοις, Χύτραις. ὧν τὸ τέταρτον ἢ σατυρικόν. τὰ ἢ τέσσαρα δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. Quâ de re, si tanti est, vide, quæ notavi nuper in fine Sophoclis.

CAP.

CAP. XI.

His certaminibus qui vicissent, sodalibus suis epulum dabant; ipsi verò, coronam accipiebant, eamque oleaginam: & oleum etiam, ex ijs oleis, quæ Μορσῆαι appellatæ, & iuxta Academiam erant. Alij collatum fuisse dicunt. Erat autem urceus totus; & exportare Atticâ licebat, quod aliàs vetitum.

Q Vi certaminum horum aliquo victore flet is, cum quibus certasset, sodalibus epulum dabat. Obseruare est apud Athenæum lib. iv. Ἦν δὲ ὁ ΦῶκⓈ καὶ Φιλοπότης. νικήσαντιⓈ γὰρ αὐτοῖσι τοῖς Παναθηναίοις, ὡς ὁ πατήρ εἶπεν, τὰς ἐπύρας, συνεληθῆσαν εἰς τὸ δεῖπνον, λαμπρὰ μὲν ἢ ἢ τῷ Ἰσχυρῶ, & τοῖς εἰσῆσι πρὸς φέρωντο ποδονιτῆρες οἷον δι' ἑρωμάτων. Et lib. v. Καλλίας μὲν γὰρ σινάχῃ τὸ συμπόσιον, ἐπὶ δὲ περὶ παιδικὰ αὐτῷ ΑὐτόλυκⓈ Παναθήναια παγκράτιον ἐξεφανώθη. Ipse verò præmij loco coronam accipiebat. Indicant illa Philostrasti in Herode, Sophist. lib. ii. Σπφανώθεις δὲ καὶ τὸν τῷ Παναθηναίων, καὶ ὑμαῖς, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τῷ Ἑλλήνων τὰς ἡζόντας, καὶ τῷ ἀθλητῶν τὰς ἀγωνισμύρας, ὑποδέξομαι σιδήρῳ λακκοῦ λίθῃ. Item Athenæi, iam citata. ΑὐτόλυκⓈ Παναθήναια παγκράτιον ἐξεφανώθη. Et quidem oleaginam. Suidas in Παναθήναια. Καὶ ὁ νικῶν σεφανῆται ἐλαίᾳ πλεκτῇ. Atque hoc est, quod Plinius ait, lib. x v. cap. i v. *Athene quoque victores oleâ coronant.* Deinde oleum quoque illi

C

dona-

donabatur, ex istis oleis, quæ μορία nuncupa-
 tā. Scholiastes Sophoclis Oed. Col. ο' δὲ Ἀρε-
 σοτέλης καὶ τοῖς νικῆσαι τὰ Παναθηναία ἐλαίς τοῦ ἐκ μο-
 ρίων γινόμενης διδομένη φησί. Lucianus De Gymn.
 ubi certaminum præmia enarrat. Τοῖς Παναθη-
 ναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ μορίας. Erant verò illæ iuxta
 Academiam. Aristophanis Interpres Nubibus.
 Ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν. Ἐνταῦθα γὰρ διέτριβον οἱ φιλόσο-
 φοι. ὡς γὰρ καὶ γυμνάσιον, διὰ τὸ Ἀκαδήμιαν ἵκναι, κατὰ λέ-
 ξιν πρὸς κτήσιν ἑαυτοῦ πρὸς Ἰπποκλύδην τοῦ πόπης.
 πρὸς αὐτὸν δὲ ἦσαν αἱ ὄντως ἐρχομένη ἐλαίαι τῆς θεοῦ, αἱ καλεῖ-
 νται μορία. Nonnulli tradunt, ad hoc oleum con-
 tribuisse, quicumq; oleas haberent. Idem Scho-
 liastes ibidem. μορία ἐλαία ἐκλήθησαν, διὰ τὸ πάν-
 τα αἰθρωπον, κεκτημένον ἐλαίας, ἀναγκάζεσθαι μέρεσιν
 παρέχειν εἰς τὰ Παναθηναία. Et hoc est, quod *Pana-
 thenaicum* vocat Plinius lib. xiii. cap. i. *Panathe-
 naicum suum (oleum) Athenæ perseveranter obtinere.*
 Et accipiebant vrceum totum. Scholiastes Ari-
 stophanis. κέρειον ἐλαίς ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. Et-
 iam Pindari, Nemeonic. Od. x. Διὰ δὲ τῆς ση-
 μαίνει τὰς τὰ Παναθηναία νενικηκέτας. τίθενται γὰρ Παν-
 αθηναίοις ἐν ἐπάθλῳ τάξει ὑδρία πλήρεις ἐλαίας. Mox
 iterum. Τοῖς ἀθληταῖς, τοῖς τὰ Παναθηναία νενικηκέσι,
 διδομένη ὑδρία ἐλαίς πλήρης. Et, cū oleum Athenis
 exportare nemini vllum omninò liceret, his ta-
 men honoris ergo illud suum, quod præmij vi-
 cem acceperant, exportare concedebatur. Idem
 Scholiastes, loco citato. οὐκ ἐστὶ δὲ ἐξαγωγή ἐλαίας
 ἐξ Ἀθηνῶν, εἰ μὴ τοῖς νικῶσι.

CAP.

CAP. XII.

*Pyrrichistæ quoque dati, iij ἄνδρες pueri inuestes.
Et cur id factum.*

PRæter tria hæc certamina etiam pyrrichistæ dati. Lyfias Ἀπολογία δωροδοκίας. Καὶ Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς ἐχορήγουν πυρρίχισαῖς ἀγνεύοις, ὥς ἐπὶ Ἀμύναν. Vbi obserua, quod pyrrichistas darent Panathenæis minoribus iuuenes inuestes, vt Latini illi veteres loquebantur. Idem videre est apud Aristophanem Nubibus, vbi ita ille de pueris loquitur.

Σὺ δὲ τὰς νῦν δούλους ἐν ἱματίοις διδάσκεις ἐντε-
λίχθαι,

ὅς σε μὲν ἀπαύχεται, ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δεῶν
αὐτὸς,

τὴν ἀπὸ τῆς κωλῆς παρέχων, ἀμελῆ τῆς τε-
τογυρίας.

Ad quem locum Scholiastes. Ὁρχεῖντο γὰρ ἐν ὁ-
πλοῖς ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ παῖδες. Causa autem,
cur pyrrichistæ dati fuerint, quantum conij-
cio, quia Minerua, cui sacra Panathenæa, pro-
fligatis Titanibus, pyrricham saltasse credere-
tur. Dionysius Halicarnasseus lib. vii. Ἑλληνι-
κὸν δὲ ἄρα καὶ τὸ τοῦ παλαιοῦ δῖου Πιτήδωρα,
ἐν ὁπλοῖς ὀρχησις, ἢ καλεσμένη πυρρίχη. εἴτε Ἀθηναῖς
πρώτης δὲ τῶν ἀφανισμῶν χορεύειν καὶ ὀρχεῖσθαι σὺν
ὁπλοῖς ταπνίνια ὑπὸ χαραῖς δεξαμένης. εἴτε παλαιά-

τὴν ἐν Κερήτων αὐτὴν κατὰ σιμῶν. Et Dioscuris quoque eius modulos tibiā accinuit. Scholiastes Pindari Pythionic. Od. 11. Οὐδὲ ἐπὶ χαρμῶν τὴν Ἀθηναῶν Φησὶ πῶς Διοσκουροὶ τὸν ἐνοπλὸν νόμον ἐπαυλῆσαι. Hoc est, quod Aristides ait, Orat. in Minervam. Διοσκουροὶ δὲ ὑπὸ αὐτῇ (τῇ Ἀθηνᾷ) πύρρι- χίζουσι.

CAP. XIII.

Et gladiatores; idq̄ quando initium sumpserit, & quā diu obtinuerit.

POftea etiam, cū nimirum Romano império Athenæ subessent, Romanorum item more gladiatores dari cœpti, in theatro, quod in arce, magno pretio ad id empti, homines nequam, mangones, scortatores, adulteri, venticularij, sectores Zonarij, alijque eius generis. Idque ad tempora Apollonij Tyanei vñtatum, qui aboleuit. Philostratus narrat in eius Vitâ, lib. IV. cap. VII. Διαρρητό δὲ καὶ κείνο Ἀθήνησιν. Οἱ Ἀθηνᾶοι ζωϊόντες εἰς τὸ θεάτρον τὸ ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει, περισσῆχον σφαγαῖς ἀνθρώπων, καὶ ἐσπεύδαζον ταῦτα ἐκεῖ μάλλον, ἢ ἐν Κορίνθῳ νῦν. Χρημάτων τε μεγάλων ἑωνημῆοι ἤγοντο μοιχοὶ, καὶ ἀνδραποδισαί, καὶ πόρνοι, καὶ παιχωρῦχοι, καὶ βαλανιοτόμοι, καὶ τὰ παλαιὰ ἔθνη. οἱ δὲ ὠπλιζόντες αὐτοὶ, καὶ ἐκέλευεν συμπίπτειν. ἐλάβετο δὲ καὶ τῶν Ἀπολλωνίου, καὶ καλόντων αὐτὸν εἰς ἐκκλησίαν Ἀθηνᾶων,

ἀθλουαίων, ὅτε αὐτῷ φησὶν παρελθάναι εἰς χορὸν ἀνάστατον,
 ἔλθῃ μετὰ. δοκεῖτε γάρ μοι παρόντες, ἐπεὶ δὴ τὰ Παι-
 αθηναια πέρπετε, μηδὲ βῆς ἐλθῇ, ἀλλ' ἐκατομβὰς αἰθρῶ-
 πων, κατὰ δύσιν τῇ θεῷ.

CAP. XIV.

*Nefas autem quicquam horum ludorum spectare
 in veste tinctâ; & pecunia ex aerario populo data,
 redimendo in theatro loco.*

HOrum verò ludorum nullum fas specta-
 re in veste tinctâ; qui fecisset, in ius rapi ad
 agonothetam solitus, eius arbitrio puniendus.
 Lucianus in Nigrino. Ὅτι δὲ ὅτε ἀγχιώοντα πενίαν
 ὁμολογῶντες, ἐμέμνητο πρὸς με Φωνῆς Ἰνός, ὡς αἰκῶσαι
 πάντων ἔφη κρινῇ παρεμμένων ἐν τῷ ἀγῶνι τῶ Παναθλουαί-
 ων. ληφθέντα μὲν γάρ ἵνα τῶ πολιτῶν ἀγέσθαι τῶ ἀγῶνι
 ἀγνοήσῃ, ὅτι βαπτὸν ἔχων τὸ ἱμάτιον ἐθεώρει· τὸ δὲ
 ἰδόντας ἐλεῆσάι τε, καὶ τῶ ἀγῶνι εἶσαι. καὶ τὸ κήρυκεν αὐτῶν
 πόνον, ὅτι τῶ νόμον ἐποίησε, τοιαύτη ἐδοῖτο θεώμε-
 νον, ἀναδοῖσαι μιᾷ Φωνῇ πάντας, ὥσπερ ἐσκεμμένους
 συγγνώμην δόντες αὐτῷ, τοιαύτα γὰρ ἀμπεχομένῳ, μὴ
 γὰρ ἔχειν αὐτὸν ἔπερα. Erogari verò pecunia ex
 aerario in populum solita, quâ sibi ad spectandos
 ludos locum in theatro redimeret, Hesychius.
 Θεωρεῖ καὶ χρέματα, τὰ εἰς θεῶν ἱμαῶς ἔορτας διδόμενα ἐν
 πῶς Παναθλουαίοις, καὶ Διονυσίοις, ἅ ἵνα ἐν τῷ θεάτρῳ ἐδί-
 δορ.

CAP. XV.

Sacrum etiam ingens factum, ad quod bouem vrbes omnes, quæ colonia Atheniensium, mittere solita. Vnde visceratio quoque, & epulum, populo; in quo pocula usitata, Παναθλητικά indigetata.

SAcra porrò etiam facta, ad quæ vrbes Atticæ omnes, siue quæ colonix Athenarum essent, bouem mittere immolandum tenebantur. Vnde visceratio item, & epulum, populo. Inde est illud Comici in Nubibus

Ἡ δὲ ζωμὸς Παναθληταῖς ἐμπληθεῖς, εἴτ' ἐτάρχης
της
τὴν γαστέρα. —

Vbi Scholiastes. Εἰν τοῖς Παναθληταῖς αἱ Ἀθηναῖαι τοῖς Ἀθληταῖς πόλεις ἐπεμπν βοῦς. ὅθεν ἡ δαψίλεια τῶν κρεῶν. Et alius. Εἰν τοῖς Παναθληταῖς πᾶσαι πόλεις, αἱ δὲ τῶν Ἀθλητῶν ἀποικιοθεῖσαι, βοὴν θυσιάζον ἐπεμπν. Et hîc pocula usitata, magna illa, quæque congios binos caperent, aut plus etiam; quæ Παναθλητικά dicta. Athenæus lib. XI. Ἡσαν δὲ καὶ ὀνύχινοι σκύφοι, καὶ σινδῆες τέτων μέχρι δικτύλων, καὶ Παναθλητικά μέγιστα, πρὸ μὲν δόχου, πρὸ δὲ μείζονα.

CAP.

CAP. XVI.

In Maioribus eadem ferè usitata.

HActenus mihi de minoribus Panathenæis sermo fuit, nunc maiora explicanda. In his eadem omnia acta esse existimo. Ecce, de certamine equestri, apud Xenophontem habes, in Symposio. Ἡ γὰρ Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἵπποδρομία. Et de gymnico, est videre apud Demosthenem Orat. περὶ τοῦ σεφάνου. Δεδόχασαι τῇ βελῇ, καὶ τῷ δήμῳ, σεφανῶσαι Χαρίδημον, καὶ Διόημον, χρυσῷ σεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι. Item in Senatusconsulto Atheniensi, quod inter Hippocratis Opera reperitur. Ἀναγορεῦσαι τε τὸν σεφάνον Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ. Ac gymnasiarcha tunc è singulis tribubus vnus datus; qui pecuniam ipse de publico accipiebat, in tribules expendendam. Anonymus in Argumento Midianæ. Ἐν μὲν ἐν τοῖς μεγάλοις (Παναθηναίοις) γυμνάσιά τινα ἐγίνοντο· καὶ περὶβάλλετο ἀφ' ἑκάστης Φυλῆς εἰς γυμνασίαρχῳ, λαμβάνων χρήματα, εἰς τὸ γυμνάζειν τὰς ὑποτελέσοντας τῷ ἑορτῇ, ἔδωσαν τὰς τέτων δαπάνας τοῖς τῆς ἑαυτοῦ Φυλῆς. De pyrrichistis, locus est Lysia in Ἀπολογία δωροδοκίας. Ἐπὶ δὲ Γλαυκίπῳ ἀρχοντῷ, εἰς πυρρικήσας Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἐκτετασίας.

CAP.

CAP. XVII.

Nisi quod peplus tunc deductus. Sch. Aristophanis error indicatus.

QUædam tamen speciatim tunc duntaxat visitata observaui. Inter hæc deductio pepuli. Plato mihi disertus testis, in Euthyphrone. Καὶ δὴ ἔ τοῖς μεγάλοις Παναθληαῖοις ὁ πέπλος, μερὲς τῶν τοιγὰν πικιλμάτειν, ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Plautus Mercatore, Act. I. Sc. I.

Neg, nisi quinto anno quòq, posse tum visere Urbem, atq, ex templo inde, ut spectauisset peplum, Rus rursus confestim exigi solitum à patre.

Huc pertinet etiam fragmentum eiusdem, apud Sernium Æneid. I.

Nunquam ad ciuitatem venio, nisi cùm infertur peplum.

Virgilius in Ciri:

*Sed magno intexens, si fas est dicere, peplo;
Qualis Erechthæis olim portatur Athenis,
Debita cùm castæ soluuntur vota Minervæ,
Tardaq, confecto redeunt quinquennia lustro.*

Harpocraton. Περὶ τοῦ πέπλου, τοῦ ἀναγκαζομένου τῇ Ἀθλῶν τοῖς μεγάλοις Παναθληαῖοις, ὃ μόνον ὡρᾷ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶ μνήμη, ἀλλὰ καὶ ὡρᾷ τοῖς κωμικοῖς. Moschopulus. Πέπλος, ἐξαίρετως ἐνδυμάλι, ὃ ἀνῆγον τῇ Ἀθλῶν ἐν τοῖς μεγάλοις Παναθληαῖοις. Itaque errat vehementer Scholiastes Aristophanis Equitibus,

CAP. XI.

His certaminibus qui vicissent, sodalibus suis epulum dabant; ipsi verò, coronam accipiebant, eamque oleaginam: & oleum etiam, ex ijs oleis, quæ Μορσαι appellate, & iuxta Academiam erant. Alij collatum fuisse dicunt. Erat autem vrceus totus; & exportare Atticâ licebat, quod aliàs vetitum.

Q Vi certaminum horum aliquo victore fiet is, cum quibus certasset, sodalibus epulum dabat. Obseruare est apud Athenæum lib. iv. Ἦν δὲ ὁ Φῶκτος καὶ Φιλοπότης. νικήσαντες γὰρ αὐτοὶ ἱαποῖς Παναθηναίοις, ὡς ὁ πατήρ εἰς αὐτὰς ἐπέμπε, συναλθόντων εἰς τὸ δεῖπνον, λαμπρὰ μὲν ἡν ἡ ἀφροδισία, & τοῖς εἰσιῖσι προσεφέροντο ποδονιτῆρες οἶνος δὲ δερμάτων. Et lib. v. Καλλίας μὲν γὰρ συνάγει τὸ συμπόσιον, ἐπεδήπερ τὰ παιδικὰ αὐτῷ Αὐτόλυκος Παναθήναια παγκράτιον ἐσεφάνωθη. Ipse verò præmij loco coronam accipiebat. Indicant illa Philostrasti in Herode, Sophist. lib. ii. Στεφανῶθεις δὲ καὶ πλὴν τῶν Παναθηναίων, καὶ ὑμεῖς, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὰς ἑξόντας, καὶ τῶν ἀθλητῶν τὰς ἀγωνισμύδας, ὑποδέξομαι παρὶς λαοκροτῆρας. Item Athenæi, iam citata. Αὐτόλυκος Παναθήναια παγκράτιον ἐσεφάνωθη. Et quidem oleaginam. Suidas in Παναθήναια. Καὶ ὁ νικῶν σεφανῆται ἐλαίᾳ πλεκτηί. Atque hoc est, quod Plinius ait, lib. xv. cap. i v. *Athenæ quoque victores oleâ coronant.* Deinde oleum quoque illi dona-

C

dona-

donabatur, ex istis oleis, quæ *μορίαι* nuncupa-
 tā. Scholiastes Sophoclis Oed. Col. ο' δὲ Ἀε-
 σπότης καὶ τοῖς νικῆσιν τὰ Παναθηναῖα ἐλαίαις τοῦ ἐν μο-
 ρίων γυμνασίῳ διδόνται φησί. Lucianus De Gymn.
 ubi certaminum præmia enarrat. Τοῖς Παναθη-
 ναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐν *μορίαις*. Erant verò illæ iuxta
 Academiam. Aristophanis Interpres Nubibus.
 Ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν. Εἰς αὐτὴν γὰρ διέτριβεν εἰ Φιλόσο-
 φοι. Ἰὼ γὰρ καὶ γυμνάσιον, ὅπου Ἀκαδήμης Ἰνὸς, κατὰ λέ-
 ξιν τὴν κτῆσιν ἑαυτοῦ πρὸς Ἰπποκλύδην τοῦ πόπης
 πρὸς αὐτὸν δὲ ἦσαν αἱ ὄντως ἱερῆς ἐλαίαι τῆς θεοῦ, αἱ καλεῖν-
 ται *μορίαι*. Nonnulli tradunt, ad hoc oleum con-
 tribuisse, quicumq; oleas haberent. Idem Scho-
 lastes ibidem. *μορίαι* ἐλαίαι ἐκλήθησαν, διὰ τὸ πάν-
 τα αὐθροῶν, κεκτημένον ἐλαίας, ἀναγκάζεσθαι μέν τι
 παρέχειν εἰς τὰ Παναθηναῖα. Et hoc est, quod *Pana-
 thenaicum* vocat Plinius lib. xiii. cap. i. *Panathe-
 naicum suum (oleum) Athenæ perseveranter obtinuerunt*.
 Et accipiebant vrceum totum. Scholiastes Ari-
 stophanis. κέραμον ἐλαίαις ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. Et-
 iam Pindari, Nemeonic. Od, x. Διὰ δὲ τῆς ση-
 μαίνει τὰς τὰ Παναθηναῖα νενικηκέτας. τίθενται γὰρ Παν-
 αθηναίοις ἐν ἐπαύλῃ τάξει ὑδρίαὶ πλήρεις ἐλαίας. Mox
 iterum. Τοῖς ἀθληταῖς, τοῖς τὰ Παναθηναῖα νενικηκέσι,
 δίδονται ὑδρίαὶ ἐλαίαις πλήρεις. Et, cum oleum Athenis
 exportare nemini vllum omnino liceret, his ta-
 men honoris ergo illud suum, quod præmij vi-
 cem accepissent, exportare concedebatur. Idem
 Scholiastes, loco citato. οὐκ ἐστὶ δὲ ἐξαγωγή ἐλαίας
 ἐξ Ἀθηνῶν, εἰ μὴ τοῖς νικῶσι.

CAP.

CAP. XII.

*Pyrrichistæ quoque dati, ijꝯ pueri inuestes.
Et cur id factum.*

PRæter tria hæc certamina etiam pyrrichistæ
dati. Lyfias Ἀπολογία δωροδοκίας. Καὶ Παναθη-
ναίοις τοῖς μικροῖς ἐχορήγεον πυρρίχισαῖς ἀγενοίαις, ἢ ἐπι-
μναῖς. Vbi obserua, quod pyrrichistās darent
Panathenæis minoribus iuuenes inuestes, vt La-
tini illi veteres loquebantur. Idem videre est
apud Aristophanem Nubibus, vbi ita ille de
pueris loquitur.

Σὺ δὲ τὰς νῦν ὄντας ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντι-
λίχθαι,
ὧς μὲν ἀπαγγεῖται, ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δεῖον
αὐτοῖς,
τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς παρέχων, ἀμελῆ τῆς Τρι-
πογυρίας.

Ad quem locum Scholiafles. Ὁρχεῖντο γὰρ ἐν ὀ-
πλοῖς ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ παῖδες. Causa autem,
cur pyrrichistæ dati fuerint, quantum conij-
cio, quia Minerva, cui sacra Panathenæa, pro-
fligatis Titanibus, pyrricham saltasse crederet-
tur. Dionysius Halicarnassæus lib. vii. Ἑλλη-
κὸν δὲ ἄρα καὶ τὸ πᾶν ἐν τοῖς παλαιοῖς ἐπιτήδεσμα,
ἐν ὅπλοισι ὀρχησις, ἢ καλεσμένη πυρρίχη. εἴτε Ἀθηναῖς
πρώτης ἐπὶ τιτάνων ἀφανισμῷ χοροῦν καὶ ὀρχεῖσθαι συν-
ὀπλοῖς τὰ πινύια ὑπὸ χαρᾶς δέξασθαι. εἴτε παλαιῶν

τον ἔτι Κερήτων ἀντίω κατῆσθαι μύρων. Et Dioscuris quoque eius modulos tibiâ accinuit. Scholiastes Pindari Pythionic. Od. 11. ὁ δὲ ἐπὶ χερσὶν ἀντίω Ἀθηναῶν Φησὶ τοῖς Διοσκούροις τὸν ἐνόπλιον νόμον ἐπαυλῆσαι. Hoc est, quod Aristides ait, Orat. in Minervam. Διοσκούροι δὲ ὑπὸ αὐτῇ (τῇ Ἀθηνᾷ) πυρρὶ χίρῃσι.

CAP. XIII.

Et gladiatores; idē quando initium sumpserit, & quā diu obtinuerit.

POftea etiam, cū nimirum Romano imperio Athenæ subessent, Romanorum item more gladiatores dari cœpti, in theatro, quod in arce, magno pretio ad id empti, homines nequam, mangones, scortatores, adulteri, vesticularij, sectores Zonarij, alijque eius generis. Idque ad tempora Apollonij Tyanei vſitatum, qui aboleuit. Philostratus narrat in eius Vitâ, lib. iv. cap. vii. Διωρθοῦτο δὲ καὶ κείνο Ἀθήνησιν. οἱ Ἀθηνᾶιοι ζωῶντες εἰς τὸ θεάτρον τὸ ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει, προσᾶχον σφαγαῖς ἀνθρώπων, καὶ ἐπαυδάζετο πάντα ἐκεῖ μάλλον, ἢ ἐν Κορίνθῳ νῦν. χρημάτων τε μεγάλων ἰωνημύοι ἤγοντο μοιχοὶ, καὶ ἀνδραποδισαί, καὶ πόρνοι, καὶ ποιχαυροὶ, καὶ βαλανιοτόμοι, καὶ τὰ πᾶντα ἔθνη. οἱ δὲ ὥπλιζον αὐτοὺς, καὶ ἐκέλευεν ξυμπέπειν. ἐλάβετο δὲ καὶ τῶν ὁ Ἀπολλωνίου, καὶ καλόντων αὐτὸν εἰς ἐκκλησίαν Ἀθηνᾶων,

Αἰθλουαίων, οὐκ αὖ ἔφη παρελθεῖν εἰς χωρὶον ἀκάθαρτον,
 ἔλθρε μεσόν. δοκεῖτε γάρ μοι παρσίοντες, ἐπεὶ δὴ τὰ Πανα-
 αθηναῖα πέμπετε, μηδὲ βῆς ἐλθῆτε, ἀλλ' ἐκατομβὰς ἀνθρώ-
 πων, καθ' ἑκάστην τῇ θεῷ.

CAP. XIV.

*Nefas autem quicquam horum ludorum spectare
 in veste tinctâ; & pecunia ex arario populo data,
 redimendo in theatro loco.*

HOrum verò ludorum nullum fas specta-
 re in veste tinctâ; qui fecisset, in ius rapi ad
 agonothetam solitus, eius arbitrio puniendus.
 Lucianus in Nigrino. ὅτι δὲ οὐκ ἀρχαῖον τε πενίαν
 ὁμολογῶντες, ἐμέμνητο πρὸς με Φωνῆς ἱνὸς, ὡς ἀκούσας
 πάντων ἔφη κρινῆναι παρεμύρων ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Παναθηναί-
 ων. ληφθέντα μὲν γάρ τινα τῶν πολιτῶν ἀγεσθαι τῷ πρὸς τὸν
 ἀγῶνα δέσσειν, ὅτι βαπτὴν ἔχων τὸ ἱμάτιον ἐθεώρει· τὰς δὲ
 ἰδόντας ἐλεῆσαι τε, καὶ τῷ δαίμονι εἰσαγαγεῖν. καὶ τοῦ κήρυκος αὐτῶν
 πρὸς τὸν νόμον ἐποίησε, τοιαύτη ἐστὶν ἡ θεώμε-
 νος, ἀναβοῶσαι μισθὸν Φωνῇ πάντας, ὥσπερ ἐσκεμμένης
 συγγνώμῃ δαπνέμεν αὐτῶν, τοιαύτη γὰρ ἀμπεχορδύς, μὴ
 γὰρ ἔχειν αὐτὸν ἔπερα. Erogari verò pecunia ex
 arario in populum solita, quâ sibi ad spectandos
 ludos locum in theatro redimeret, Hesychius.
 Θεωρεῖ καὶ χρήματα, τὰ εἰς θεῶν ἱμασὶς ἔροισι δίδόμενα ἐν
 πῖσι Παναθηναίοις, καὶ Διονυσίοις, ἃ τίνα ἐν τῷ θεάτρῳ ἐδί-
 δορ.

CAP. XV.

*Sacrum etiam ingens factum, ad quod bouem vr-
bes omnes, quæ colonie Atheniensium, mittere so-
lita. Vnde visceratio quoque, & epulum,
populo; in quo pocula usitata, Πανα-
θλωαῖκα indigetata.*

SAcra porrò etiam facta, ad quæ vrbes Atti-
cæ omnes, siue quæ colonie Athenarum ef-
sent, bouem mittere immolandum tenebantur.
Vnde visceratio item, & epulum, populo. Inde
est illud Comici in Nubibus

Ἦδη ζωμοῦ Παναθλωαῖοις ἐμπληθεῖς, εἴτ' ἐτρώχ-
θης

τὴν γαστέρα. —

Vbi Scholiastes. Ἐν πῶς Παναθλωαῖοις αἱ Ἀθηναῖαι
τοῖς Ἀθλωαῖοις πόλεις ἐπέμπον βοῦς. ὅθεν ἡ δαψίλεια
τῶν κρεῶν. Et alius. Ἐν τοῖς Παναθλωαῖοις πᾶσαι πό-
λεις, αἱ δὲ τῶν Ἀθλωῶν ἀποικισαῖσαι, βοῦν θυόμε-
νον ἐπέμπον. Et hîc pocula usitata, magna illa,
quæque congios binos caperent, aut plus etiam;
quæ Παναθλωαῖκα dicta. Athenæus lib. xi. Ἡσαν
δὲ καὶ οἰνίχοι σκύφοι, καὶ σικυδέες τέταν μέγρι δικετό-
λων, καὶ Παναθλωαῖκα μέγιστα, τὰ μὲν δίκχοα, τὰ δὲ
μεῖζονα.

CAP.

CAP. XVI.

In Maioribus eadem ferè usitata.

H Actenus mihi de minoribus Panathenæis sermo fuit, nunc maiora explicanda. In his eadem omnia acta esse existimo. Ecce, de certamine equestri, apud Xenophontem habes, in Symposio. Ἡ γὰρ Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἵπποδρομία. Et de gymnico, est videre apud Demosthenem Orat. περὶ τοῦ σέφανος· Δεδέχεται τῇ βελῇ, καὶ τῷ δήμῳ, σέφανῳ Χαρίδημον, καὶ Διόλιμον, χρυσῷ σέφανῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι. Item in Senatusconsulto Atheniensi, quod inter Hippocratis Opera reperitur. Ἀναγορεῦσθαι τε τὸν σέφανον Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ. Ac gymnasiarcha tunc è singulis tribubus vnus datus; qui pecuniam ipse de publico accipiebat, in tribules expendendam. Anonymus in Argumento Midianæ. Ἐν μὲν ἐν τοῖς μεγάλοις (Παναθηναίοις) γυμνασίᾳ ἵνα ἐγίνοντο· καὶ προέβάλλετο ἀφ' ἑκάστης Φυλῆς εἰς γυμνασίαν, λαμβάνων χρήματα, εἰς τὸ γυμνάζειν τὰς ὀπιτελέσοντας πλὴν ἑορτῶν, ἃ δώσων τὰς τέτων δαπάνας τοῖς τῆς ἑαυτοῦ Φυλῆς. De pyrrichistis, locus est Lysia in Ἀπολογία δωρεδοκίας. Ἐπὶ δὲ Γλαυκίπῳ ἀρχοντῷ, εἰς πυρρίχιστὰς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ὀκταεσίαις.

CAP.

CAP. XVII.

Nisi quod peplos tunc deductus. Sch. Aristophanis error indicatus.

QUædam tamen speciatim tunc duntaxat visitata observavi. Inter hæc deductio pepli. Plato mihi disertus testis, in Euthyphrone. Καὶ δὴ ἔ τοῖς μεγάλοις Παναθληαίοις ὁ πέπλος, μεσὸς τῶν τοισίων πικιλμάτειν, ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Plautus Mercatore, Act. I. Sc. I.

*Neg, nisi quinto anno quòq, posse tum visere
Urbem, atq, extemplo inde, ut spectanisset pepulum,
Rus rursus confestim exigi solitum à patre.*

Huc pertinet etiam fragmentum eiusdem, apud Servium Æneid. I.

*Nunquam ad civitatem venio, nisi cùm infertur
peplum.*

Virgilius in Ciri:

*Sed magno intexens, si fas est dicere, peplo;
Qualis Erechthéis olim portatur Athenis,
Debita cùm castæ solvuntur vota Minervæ,
Tardaq, confecto redeunt quinquennia lustro.*

Harpocraton. Περί τοῦ πέπλου, τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθλῶα τοῖς μεγάλοις Παναθληαίοις, ἔ μόνον ὡς τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶ μνήμη, ἀλλὰ καὶ ὡς τοῖς κωμικοῖς. Moschopulus. Πέπλος, ἐξαρέτως ἐνδυμάτι, ὁ ἀνῆγον τῇ Ἀθλῶα ἐν τοῖς μεγάλοις Παναθληαίοις. Itaque errat vehementer Scholiastes Aristophanis Equitibus,

bus, singulis annis, id est, minoribus Panathenæis, factum dicit. Verba eius ecce ista. Ἐπεσκέδαζέτο ἐν ὁπέπλῳ καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν, καὶ ἐπομπέετο ἐν ταῖς Παναθηναίαις.

CAPUT XVIII.

Ille verò qualis fuerit, quidve in eo intertextum. Libellus, Πέπλῳ inscriptus, an sit Aristotelis Stagiritæ, per occasionem quesitum. Deinde quo colore fuerit. Lutatij error. A quibus textus; & textura quæ præfecta. Ἐργασῖναι. Item quando. Scholiastæ Euripidis error.

QValis autem peplus fuerit, non abs re facturum me existimaui, si hîc dicerem. Erat nempe velum navis Panathenæicæ. Suidas. Ἰδίως ὡς δὲ ταῖς Ἀθηναίοις πέπλῳ τῆς Ἀθηνᾶϊκῆς, νεώς, καὶ οἱ Ἀθηνᾶοι κατεσκεύαζον τῇ Ἀθηνᾷ. Et intexta illi Titanomachia, resque in eâ à Mineruâ præclarè gestæ. Euripides Hecubâ.

Ἡ Παλλάδ' ἐν πόλει
 Ταῖς καλλιδίφρεσσι
 Ἀθηνᾶς, ἐν κροκέῳ πέπλῳ
 Ζεύς ὅμα ἀρμαλὶ πάλῃ,
 Ἐν δαιδαλίστοις ποικί-
 λασ' αἰθοκρόχοισι πήναις.
 Ἡ Τίτνων γενεὰ,
 Ταὺ Ζεὺς ἀμφιπύρρῳ κημίζει
 Φλογμῷ Κρονίδας.

D

Scholia-

Scholias tes Aristophanis Euitibus, vbi de pe-
plo. Ενεργεραπιοῖ ἐν αὐτῷ ὁ Εὔκλεαδης, ὃν αἰεῖλεν ἡ
Αἰθλεύς. ἢ τῶν γιγάντων εἰς. Quæ totidem quoq;
verbis Suidas. Virgilius Ciri.

*Ergo Palladia texuntur in ordine pugnae,
Magna gigantibus ornantur pepla tropæis,
Horrida sanguineo pinguntur prælia cocco.
Additur auratâ deicetus cuspide Τυφώ,
Qui prius, Ossæis consternens æquora saxis,
Emathio celsum duplicabat vertice Olympum.
Tale deæ velum solenni in tempore portant.*

Scholias tes Euripidis Hecubâ. Εἰς τὸ ἐν Αἰθ-
ναῖς ὑφαίνειν τὰς παρθένους τῇ Αἰθναῖ πέπλον, ἔχοντα τὰς
δρεϊτείας τῆς θεοῦ, πολεμικῆς ἔσης, καὶ ἀ κατὰ γιγάντων
ἐπεράξατο μετὰ τοῦ Διός. Proclus in Timæum Pla-
tonis, Comment. i. ὁ τῶν Παναθηναίων πέπλος
ἔχει τὰς γίγαντας νικωμύνας ὑπὸ τῶν Ὀλυμπίων θεῶν.
Erant præterea etiam intexta, quæ alij viri ex-
cellentes fortiter fecissent. Seruius ad Æneid.
i. Peplum Mineræ consecratum erat. In hoc depin-
gebantur ex more apud Athenienses, qui strenuè se in
bello gessissent. Inde est, quod tales qui essent,
αἰετοὶ τοῦ πέπλου dicantur ab Aristophane Equi-
ribus.

Εὐλογῆσαι βεβλόμεθα τὰς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
ἄνδρες ἦσαν τῆς δὲ τῆς γῆς αἰετοὶ, καὶ τοῦ πέπλου.

Inde quoque Aristotelis libellus, virorum præ-
stantissimorum elogijs pepli instar intertextus.

Πέπλος

πέπλος ab eo inscriptus fuit. Eustathius ad Iliad. β'. Ἰστέῃ δὲ ὁ αὐτὸς Πορφύρεος ἔ' ὅτι Ἀριστοτέλης συγγράμμα περὶ αἰσθημάτων, ὅπερ ἐκλήθη Πέπλος. Sed an Aristoteles ille Stagiritēs? ut per occasionem hoc dicam, valdè ambigo. Neque enim à Diogene Laërtio inter Opera eius recensetur. Deinde disertè alium quendam Aristotelem auctorem facit Ioannes Tzetzes in Hesiodum, lib. ι. Ἀριστοτέλης γάρ, ἡ ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δὲ, οἶμαι, ὁ τὰς Πέπλους σιωπᾶσθαι. Sed hoc ἐν παρόδῳ. Postea per adulationem sciuerunt quoque Athenienses, ut Antigonus & Demetrius ibi item intexerentur. Plutarchus testatur in Demetrio. Ἐνυφάνεσθαι δὲ τῷ πέπλῳ μετὰ τῶν θεῶν αὐτὰς (τὸν Ἀντίγονόν τε καὶ τὸν Δημήτριον) ἐψηφίσαντο. Sed id Dijs iratis factum, mox apparuit. Narrat enim Plutarchus ibidem non multò post. Ἐπεσήμηνε δὲ τοῖς πλείστοις τὸ θεῖον. ὁ μὲν γὰρ πέπλος, ὡς περ ἐψηφίσαντο, μετὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Ἀθηναίων προσενομήνασθαι Δημήτριον καὶ Ἀντίγονον, πεμπόμενον διὰ τὰ κερματικὰ, μέλλειν ἑρράζει, θυέλλης ἐμπιέσεως. Erat verò colore candido, clavis aureis interstinctus, ac sine manicis. Lutatius ad Theb. x. *Peplum est vestis candida, aureis clavis picta, sine manicis, quod simulacris fiebat. Sed hoc peplum primum ab Atheniensibus institutum, quod matronae suis manibus faciebant, & inter triennium numinibus offerebant. Ad colorem quod attinet, eum croceum fuisse Euripides tradit, in citato Hecubæ loco.*

— Ἐν χρυσεῷ πέπλῳ

D 2

z d. 2.

Ζεύσομαι ἄρματα πώλεις,
 Ἐν δαιδαλίοις ποικί-
 λιστ' αἰθομένοισι πλώεις.

Nisi fortè ita dixerit ob clauos aureos, quibus interstinctus erat. Atque hoc verum esse potest. Sed non semel errat Lutatius; nam neque matronæ texebant, sed virgines, vt statim dicemus: deinde non Dijs quibusuis offerri solebat, sed Mineruæ tantum vni. Texebant autem virgines aliquot, quibus præfectæ duæ ex illis, quæ Ἀρρηφόροι nuncupatæ. Etymologici Auctor. Ἀρρηφόροι, ἀπὸ ἐτῶν ἐπὶ αὐτὰς μέχρις ἑνδεκά. τῶν δὲ δύο διεκρίνοντο, αἱ δὲ τῆς ὑφῆς τοῦ ἱεροῦ πέπλου ἤρχοντο καὶ τῶν περὶ αὐτὴν. Quæ totidem verbis Harpocratio etiam tradit in Ἀρρηφορεῖν. Illæ verò, quæ texebant, Ἐργασίναι dicebantur. Hesychius. Ἐργασίναι, αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνεσαι. Ac texturam ordiebantur die Pyanepsionis mensis tricesimo, quo καὶ Χαλκεῖα celebrabantur. Etymologici Auctor in Χαλκεῖα. Ἐπὶ δὲ ἔνη καὶ νέα Πυανεψιών, ἐν ᾗ καὶ ἱερεῖαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται. Ergo errat Scholiastes Euripidis Hecubâ, qui Panathenæis texi consueuisse nobis Auctor. Ὑφαννον δὲ (τὸν πέπλον) ἐν ταῖς Παναθηναίαις.

CAP.

CAP. XIX.

Cum magnâ pompâ deduci solitus; quæ extra Urbem instituta, in Ceramico; idque iuxta Leocorium, quod ibi erat. Pompe descriptio. Peplus è naui suspensus, quæ Minervæ apparata, per Ceramicum ad Cereris Eleusiniæ templum ducebatur. Et naus illa terrâ ibat, instrumentis subterraneis prouoluta, implente sinum vento secundo; quam in rem Virgilij locus illustratus. Mox templum Cereris circumuecta, præter murum Pelasgicum, & Apollinis Pythij templum, in locum suum perducebatur. Inde peplus in arcem ductus, præter Mercurios, unde tabulatum ibi Aristagoræ à Demetrio collocatum. Eius partes inferiores si contaminari fortè contigisset, erat destinatus quidam, qui ablueret, κατὰ νιπτήρας appellatus. Mox Minervæ simulacro insternebatur, cui è floribus lectus apparatus erat, Πλακὶς dictus.

Peplum istum ingens pompa profecuta, quam spectemus. Instrui eam extra urbem moris erat. Frontinus Strateg. lib. iv. cap. vii. Athenienses, cum subinde à Lacedæmonijs infestarentur, diebus festis, quos Minervæ sacros extra urbem celebrabant, (designat hæc Panathenæa.) omnem quidem colentium imitationem expresse runt, armis tantum veste celatis. Et quidem in Ceramico. Thucydides lib. vi. καὶ ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτὴ (τῶν μεγάλων

D 3

Παναθη-

Παναθηναίων) ἱππίας μὲν ἔξω ἐν τῷ Κεραμικῷ καλὴν
 μὲν μετὰ τῶν δορυφόρων διέκοιμι, ὡς ἕκαστα ἐχρῆν τῆς
 πομπῆς ποιεῖναι. Idque iuxta Leocorium. Disco
 ex eodem Thucydide, lib. i. τῷ ἱππάρχῳ πε-
 τυχόντες, πρὶν τὸ Λεωκέρειον καλὸν μὲν τὴν Παναθηναί-
 κην πομπὴν διεκοιμῆναι, ἀπέκτιναν. Erat verò illud
 in medio Ceramico. Hesychius. Λεωκέρειον, τῶν
 Λεωδοτήρων μνημεῖον, τὸ καλὸν μὲν Λεωκέρειον, ἐν μέ-
 σῳ τῷ Κεραμικῷ. Vniuersa autem pompæ ratio
 hæc erat. Suspendebatur ἐν ναυί, Mineræ
 apparatâ, peplus, de quo nobis dictum; eum-
 que per Ceramicum totum, ubi pompam insti-
 tutam iam ostendi, usque ad Cereris Eleusiniæ
 templum deducebant. Suidas. παρὰ Ἀθηναίοις
 πέπλος, τὸ ἄρμυρον τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς, καὶ οἱ Ἀθη-
 ναῖοι κατακλύζον τῇ Ἀθηνᾷ διὰ τετραετηρίας. ἥς καὶ
 τὴν πομπὴν διὰ τοῦ Κεραμικοῦ ἐποῖεν μέχρι τοῦ Ἑλε-
 σινίς. Per Ceramicum ductum peplus, Plutar-
 chi etiam verba ostendunt in Demetrio. οἱ μὲν
 γὰρ πέπλον, ὥσπερ ἐψηφίσαντο, μετὰ τοῦ Διὸς τῆς Ἀθη-
 νεῆς προσενυφανομένων Δημήτριον καὶ Ἀνέχονον, πέμπτ-
 ον δὲ διὰ τοῦ Κεραμικοῦ, μέχρι Ἑρμῆος. Ibatque
 navis illa non mari, sed terrâ. Heliodorus Æ-
 thiopic. lib. i. Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἀγερμάτων,
 ὅτε τὴν ναῦν Ἀθηναῖοι ὅπῃ γῆς τῇ Ἀθηνᾷ πέμπουσιν.
 Scholiastes Aristophanis Pace. τῇ δὲ Ἀθηνᾷ ἔχον-
 το (τὰ μεγάλα Παναθηναῖα) διὰ πέντε ἐτῶν, ὅτε καὶ ἡ
 ναῦς ὅπῃ γῆς πλεῖν παρ' αὐτοῖς. Ac trahebatur non
 iumentis, quod malè viri quidam docti opinan-
 tur; sed per machinas subterraneas, remis im-
 pulsa,

pulsa; voluebatur per Ceramicum ad Cereris Eleusiniæ templum, vbi dixi: idque circumuecta, præter murum Pelasgicum, & Apollinis Pythij templum, in locum suum deducebatur. Philostratus in Herode, Sophist. lib. II. καὶ κείνα πρὸ τῶν Παναθηναίων τέτων ἦκον, πέπλον μὲν ἀνῆφοσαν τῆς νεώς, ἡδὶα γραφῆς, σὺν ἑρμῇ τῷ κάλπῳ· δραμεῖν δὲ τὴν ναῦν, ἔχ' ὑποζυγίων ἀγόντων, ἀλλ' ὑπογείοις μηχαναῖς ὑπολιπαίνεσαν. ἐκ Κεραμεικοῦ ἄρασαν χιλία κώπη, ἀφείναν δὲ τὸ Ἐλυσίνιον. καὶ περὶβαλῶσαν αὐτὸ, δραμεῖψαι τὸ Πελασγικόν, καμιζόμενον πρὸς τὸ Πύθιον, εἰλθεῖν οἱ νῦν ὥρμισται. Et implebatur sinus vento ferente. Vides in istis Philostrati verbis. ἦκον, πέπλον μὲν ἀνῆφοσαν τῆς νεώς, ἡδὶα γραφῆς, σὺν ἑρμῇ τῷ κάλπῳ. Atque hoc est, quod Virgilius in Ciri intellexit, cum ait.

— peplo,
*Qualis Erechthæis olim portatur Athenis,
 Debita cum castæ solvuntur vota Minervæ,
 Tardâq; confecto redeunt quinquennia lustro,
 Cum levis alterno Zephyrus concrebuit Euro,
 Et prono gravidum pronexit pondere cursum.*

Inde in arcem itum fuit, præter Mercurios; qui Athenis locus quidam, vt nuper ostendi, Attic. Lect. lib. vi. cap. xviii. Hinc est, quod tabulatum ibi amasiæ suæ Aristagoræ, vt spectaret commodissimè, Demetrius posuit. Athenæus lib. IV. τοῖς δὲ Παναθηναίοις, ὑπαρχοῦσιν, ἱερὸν ἔστησε πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς Ἀρματόρα, μετῴροτερον τῶν Ἑρμῶν. In arcem deductum pepulum fuisse, ex Platone manife-

manifestum, cuius iste locus Euthyphrone. ὁ
 πέπλος, μεσὸς τῶν ποικιλιμάτων, ἀνάγεται εἰς
 τὴν ἀκρόπολιν. Quod si inter deducendum partes
 fortè inferiores inquinari contigisset, erat con-
 stitutus aliquis, qui purgaret, Κατάνιπτης appella-
 tus; & munus illud inter sacra numeratum. E-
 tymologici Auctor. Κατάνιπτης, ἢ ἐπάνυμόν ἱνθ, ἢ
 ἱερωσιῶν Ἀθήνησιν, ὁ πὰ κάτω τοῦ πέπλου τῆς Ἀθήναις
 ῥυπαινόμενα δόποπλῶν. In arcem verò cum dedu-
 xissent, Mineræ simulacro infernebant. Licet
 colligere è Polluce, lib. vii. cap. xiii. καὶ οὗ μὲν
 ὁπίσθημά ἐστι, τεκμήριον αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀθήναις πέπλων.
 Hoc quoq; innuunt ista Lutatij ad Theb. lib. x.
*Peplum est vestis candida, aureis clavis picta, sine mani-
 cis, quod simulacris fiebat.* Cui Mineræ simulacro
 lectus ille, floribus stratus, quique πλακίς dice-
 batur, paratus fuisse videri potest. Meminit eius
 lecti Hesychius. πλακίς, κλινίδιον κατεσκευασμένον
 ἐξ αὐθῶν τῇ ἑορτῇ τῶν Παναθηναίων.

CAP. XX.

*In pompâ senes ambulabant, cum oleæ ramo; unde
 Θαλλοφόροι dicti. Hesychij locus restitutus. Illi
 autem ad hoc lecti, qui florente formâ essent.
 Aristophanis diæterium. Grammaticorum error.
 Etiam anus, pariter ac senes, deducebant.*

IN hâc pompâ omnis ætas, omnis sexus, omnis
 ordo incedebat. Primò senes ramum oleæ ge-
 stantes, vnde Θαλλοφόροι illi nuncupati. Etymo-
 logici

logici Auctor. Θαλλοφόρος, ὁ πομπύων Ἀθήνησι τοῖς Παναθηναίοις, καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων. λέγεται δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους, πρὸς ἑδὲν ἄλλο χησίμους, ἢ πρὸς τὸ θαλλὸν φέρειν. Corruptus hâc in re Hesychius. Θαλλοφόρος, ὁ πομπύων Ἀθήνησι τοῖς Παναθηναίοις, ἔλαίας κλάδον φέρων. λέγεται δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους, πρὸς ἑδὲν ἄλλο χησίμους, ἢ πρὸς τὸ θαλλόν. Restituo verba illa postrema. Ἡ' πρὸς τὸν θαλλόν. Eustathius ad Odyss. ζ'. Καὶ θαλλοφόροι δὲ ἴνες ἦσαν ἐν Ἀθήναις. ποῖτοι δ' ἐν ἱσιν ἐορταῖς οἱ γεραίτεροι. Iterum ad Odyss. ρ'. Θαλλοφόρος, παροιμιακῶς, ὁ πρὸς μηδὲν χησίμου ἄλλο, ἢ βοσκήμασι θαλλὸν ὠρεβάλλειν. Dicunt Grammatici, senes fuisse ad nullam rem aliam utiles, ceu decrepitos; idque hauserunt ex diæterio Comico Aristophanis Vespis.

οὐκέτι πρὸς ἐπὶ ὄχλῳ

Χησίμου ἐς' ἑδὲ ἀκαρῇ.

Σκωπόμενοι γὰρ αὖ ἐν

ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις

Θαλλοφόροι καλέμεθ'.

Vbi Scholiastes. Θαλλοφόρος γὰρ ἔφη, βελόμηνος γέροντας δηλώσαι. ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλὰς ἔχοντες ἐπομπέον. Falluntur autem, dum diæterium istud Comici, quo irridet ille senes, veritatem putauere. Nam mos legi, quibus forma adhuc florens, & qui benè ætatem ferrent. Xenophon mihi in Symposio testis valde luculentus. Ἀλλ' ἑδὲ μέγιστοι ταύτῃ γε ἀλμασέον τὸ κάλλος, ὡς ταχὺ ὠρεβάλλων. ἐπεὶ ὥσπερ γε παῖς γίγνεται καλὸς, ἔτι καὶ μετὰ κίον, καὶ αἰὲρ, καὶ πρὸς ἐπὶ τῆς.

E

τεκμή-

πεμνημερον διέ, θαλλοφόρος δὴ τῇ Ἀθηνᾷ τὰς καλὰς γέ-
 ροντας ἐκλεγονται. Et è Xenophonte Iuncus lib.
 De Senectute, apud Stobæum Serm. c x i i.
 Ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ Ὀπρεπὲς ὡς ἀμύψ αὐτοῖς, (de seni-
 bus loquitur) ὥς καὶ κατὰ ἀγορὰν, καὶ παρ' ἐν θεά-
 τροις ὀφθέντες, οἷα δὴ ἐν ἀγέλῃ βοῶν καὶ ἵππων, οἱ δοκῶν-
 τες ἄρχειν τ' ἀγέλης, τὸ Ὀπρεπὲς παρέχουσι δῆλον τοῖς
 ἀπαντῶν ὀφθαλμοῖς. μάλιστα δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς γίνονται ἐστ-
 Φανωμένοι, περιβλεπτότεροι τ' ἱερῶν γίνονται. ὁ, τε νόμος
 αὐτὰς ἐκείνας χειροτονεῖ τῇ Ἀθηνᾷ, ὡς Φησὶ Ξενοφῶν ὁ
 Φιλόσοφος, θαλλοφόρος. Nec senes tantum in hac
 pompâ cum oleæ ramo, sed & anus. Scholiastes
 Aristophanis citatis Vespis. Εἰν τοῖς Παναθηναίοις
 οἱ γέροντες θαλλὰς ἔχοντες ἐμπροσθεν. ὡς ἔν τις εἰς εὐδὲν ὄντων
 χρησίμων ἀνθρώπων, ἔξω τοῦ θαλλοφορεῖν, ἕτως αὐτὰς ἐπέ-
 σκωψεν. ὁ μὲντοι Δικαίάρχος ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, οὐκ
 εἶδα ἐξ ὅτις περὶ τὰς γυναικῶν ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἐπεί-
 ληφε θαλλοφορεῖν.

CAP. XXI.

Viri quoque, ætate florentes, ijque cum armis; & mu-
lieres. Illos inquilini secuti, cum ligonibus, Σκα-
φηφόροι nuncupati; istas, eorum uxores, cum hy-
driâ, ὕδριαφόροι dictæ. Aelianus restitutus,
& Hesychius illustratus.

INde viri, ætate florentes, ijque cum armis.
 Hinc illud Thucydidis, lib. vi. Καὶ αὐτοῖς ἑ-
 μέρ' ἄλλα πρὸς τὰς ξυμπληρωματικὰς τῶ ἔργῳ ἐπέπρασται.
 πεί-

πρὸ ἐμὸν δὲ Παναθηνῶναια πὰς μεγάλα, ἐν ἡ μόνον ἡμέρα
 εἶχ' ὑποπλον ἐγένετο, ἐν ὅποιοις τῶν πολιτῶν τὰς τινὲς πομπῶν
 πέμψοντας ἀθρόους ἤνυσαν. Et quidem cum clypeo,
 atque hastâ. Ille ipse mox, in re eâdem. μετὰ
 γὰρ ἀπιδιδοῖ, καὶ δόρατι, εἰώθεσαν τὰς πομπὰς
 ποιεῖν. Atque hos inquilini sequebantur, cum li-
 gone; unde etiam Σκαφηφόροι appellati. Huc
 pertinet Hesychij locus. Σκαφηφόροι, οἱ μέτοιχοι
 ἔτῳ ἐκαλῶντο· σκάφας γὰρ ἔφερον ἐν Παναθηναιαίσις.
 Deinde foeminae comitabantur; quas secutæ in-
 quilinorum vxores, hydriam ferentes. Clarum
 est ex Æliano, Var. Hist. lib. vi. cap. i. Ἀθηνῶσι
 ἢ ὕδαρτον ἐκείνῳ τινὲς ὕδαρτον. Διτυχίας γὰρ λαβόμενοι,
 τινὲς διπλάσιον σωφρόνως ὁκλύεγκαν. τὰς γὰρ παρθέ-
 νους τὴν μετρίαν σκιαδηφορεῖν ἐν ταῖς πομπαῖς ἡνάγκαζον
 ταῖς αὐτῶν κέρασι· τὰς ἢ γυναῖκας, ταῖς γυναῖξιν. τὰς δὲ
 ἀνδρας, σκαφηφορεῖν. Quæ postrema sanè verba
 mutila censeo, ac restituendum omninò. τὰς δὲ
 ἀνδρας, σφίσι σκαφηφορεῖν. Nam ciues viros seque-
 bantur inquilini cum ligone; mulieres verò, vir-
 ginesque, illorum vxores, filiaὶque: illæ, cum hy-
 driâ; istæ, cum vmbellâ, ac fellâ, vt statim dicam.
 Vt autem in inquilinis viri ab hoc opere Σκαφη-
 φόροι, ita mulieres ὕδριαφόροι nuncupatae. Pollux
 docet, lib. iii. cap. iv. Σκαφηφόροι. ἔτῳ τὰς με-
 τρίκας ὠνόμαζον. Ἐ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ὕδριαφόρες. διὰ
 τὴν ἔργον ἐκατέρως. Et de mulieribus capiendum
 istud in Hesychij glossis. ὕδριαφόροι, μέτοιχοι.

CAP. XXII.

Et ephebi, pæana canentes; cum coronâ, ac chlamyde. Ea corona è milio erat, chlamys nigra; idque quare, & quàm diu: inde alba, & à quo id institutum.

VIros subsequuti ephebi chlamydati, & coronati, pæanem deæ proprium canebant. Heliodorus *Æthiopic.* lib. I. Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἀγορῶν, ὅτε τινὲς ναῦν Ἀθληαῖοι ἐπὶ γῆς τῇ Ἀθηνᾶ πέμπουσιν, ἐτύγχανον μὲν ἐφηβῶν, ἄσας δὲ τὸν εὐδοῖα παιᾶνα τῇ θεῷ, καὶ τὰ νενομισμένα πομπῶδες, ὡς εἶχον σολῆς, αὐτῇ χλαμύδι, καὶ αὐλοῖς σεφαίροις, ἔρχομαι οἴκαδε ὡς ἐμαυτὸν. Coronam eorum milij ramos fuisse arbitror; qualem in alijs quoque pompis habuisse animaduerto. Hefychius. Μίλιον, δένδρον ὅμοιον ἐλάτῃ, ᾧ τὰς νέας σεφανῶσιν ἐν ταῖς πομπαῖς. Chlamys verò, quâ induti, nigra erat; propter luctum ob mortem Coprei, quem ab aris Heraclidas auellentem Athenienses interfecerant. idque obtinuit ad Herodem vsque Atticum, qui in albam commutare eam iussit. Accipio ex Philostrato in Herode hoc, quem dixi, Sophist. lib. II. Μετεκόσμησε δὲ καὶ τὰς Ἀθληαῖας ἐφήβους εἰς τὸ νυῖ χῆμα, χλαμύδας περὶ τὸν ἀμφιέζας λούκας. τίως γὰρ δὴ μελάντας ἐνημῆδοι τὰς ἐκκλησίας περικαθλυτο, καὶ τὰς πομπὰς (de Panathenæis illi sermo est) ἔπεμψον, πένθ' ἐν τῶν δημοσίων τῶν Ἀθληαίων τὸν κήρυκα τὸν

τὴν Κοπέα, ὃν αὐτοὶ ἀπέκτειναν, τὰς Ἡρακλείδας τοῦ
Βωμοῦ ἀποπαῶν τε.

CAP. XXIII.

Denique virgines procedebant, cum canistris; unde Κανηφόροι dictæ. His iniecta velamenta, Ἰσπριανίδες appellata. Adseruata verò ab illis, qui Ἀρχιτέωροι dicti, eamque in rem Andocidis locus restitutus. Et pompa instante hi inter virgines distribuebant; castitati, prius quàm id facerent, per aliquot dies operam dantes. Virgines autem ἐπριματίibus istæ erant; sororque Harmodij contumeliâ hic affecta. Cum virginibus filie inquilinorum ibant pro pedissequis; & umbellam, ac sel-
lam, ferentes: unde etiam Διπρο-
φόροι nuncupate.

Post hos virgines sequebantur, cum canistris; in quibus ea, quæ ad sacra facienda necessaria: unde illæ Κανηφόροι appellatæ. Hesychius. Κανηφόροι. ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφόρον, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς Παναθηναῖς. Id-
que à tempore Erichthonij, vt initio commemoraui, vñtatum. Harpocration in Κανηφόροι. Περὶ τῶν κανηφόρων φιλόχορος ἐν δευτέρῳ Ἀττικῷ Φησὶν, ὡς Ἐριχθονίῳ βασιλευσὶ περὶ τὸν κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τε καὶ τῇ θεῷ, ἐφ' οἷς ἐπέ-
κειτο τε πρὸς τὴν ἵστιαν, ταῖς τε Παναθηναῖς, καὶ ταῖς
E 3 πομπαῖς.

πομπῆς. Et iniecta his canistris velamenta, Ἰσριανίδες nuncupata. Hesychius. Ἰσριανίδες, αἱ Σκυθικῇ γλῶσσῃ. καὶ παρὰ Ἀθηναίοις σκεπάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανῶ. Asseruari autem illa, ut reliqua pompæ instrumenta, solita apud eos, qui Ἀρχιθεωροὶ dicti. Obseruare est apud Andocidem Orat. κατ' Ἀλκιβιάδου. τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν ἀντιστάμενοι, ὡς εἰς τὰ πινάκια τῇ προτέρᾳ τῆς εὐσίας χρησόμενοι, ἐξηπάτησε, καὶ δυνάδεναι οὐκ ἤθελε. Quem locum, insigniter corruptum, sic restituendum censeo. Ὡς εἰς τὰ πινάκια τῇ προτέρᾳ τῆς εὐσίας χρησόμενοι. Et hi, cum instaret pompa deducenda, inter virgines laturas distribuabant; sed eorum tanta veneratio erat, ut, priusquam ea attingerent, aliquot dies castitati operarentur. Clarum est Demosthenis verbis, in extremâ Aristocratéâ. Ἀλλ' ἀνδρῶν ὑμῖν πομπείων ἐπισκοπῆς. Ἀνδρῶν, ὧ γῆ, καὶ θεοί. καὶ τὸ τοῦ ἀσέβητος ἐλατῆρόν ἐστιν ἡγεῖσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι δεῖν, πὺν εἰς ἱερὰ εἰσιόντα, καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀφόρμους, καὶ τῆς παρὰ θεῶς ἐπιμελείας προσέτιμῃ ἐσόμενους, ἔχι προειρημένων ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνύειν μόνον, ἀλλὰ πὺν βίον ὅλον ἡγνύκειναι πομπῶν ἐπιτηδεύματων, οἷα τὰ τῶν βεβίωται. Erant verò, quæ canistra hæc portabant, virgines planè primariae; neque is honos qualibuscunque habebatur. Hesychius. Αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένου ἐκνηφορέον τῇ θεῷ, ὥσπερ ἔστιν ἐν πῶς Παναθηναίοις. ἔστι πάσαις δὲ ἐφέτω κνηφορεῖν. Et Harpocration. Κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένου φέρειν τὰ κανῶ τῇ θεῷ. Itaque Harmodij soror, tamquam hoc hono-

honore indigna, ab Hipparcho reiecta per contumeliam fuit. Thucydides lib. vi. τὸν δὲ ἐν Ἀρμόδιον (ὁ Ἰππάρχου) ἀπαρνηθέντα τὴν πείραν, ὡς περ διανοήτο, περὶ πηλάκισεν. ἀδελφὸν γὰρ αὐτῷ κέρων ἐπαγγεῖλαις ἦκεν, καὶ οὐκ οἶσσαν λέγοντες, ἐδὲ ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχὴν, διὰ τὸ μὴ ἀξίαν εἶναι. Maximus Tyrius Dissert. viii. καὶ ἀδελφὸν Ἀρμόδιον, Παναθηναίοις ἦκεσαν ἵππῃ τὴν πεμπλὴν, καὶ κατηφορῶσαν, ἐξήλασεν ἐπὶ ἀτιμίᾳ. Meminit etiam Plato Hipparcho. λέγεται δὲ ὑπὸ τῶν χαρμετέρων ἀνθρώπων καὶ ὁ θανάτου αὐτῷ γράσσειν ἐπὶ τὴν τῆς ἀδελφῆς (τοῦ Ἀρμόδιου) ἀτιμίαν, τῆς κατηφορίας. ἐπεὶ τὸ γε δοῖται. ἀλλὰ τὸν μὲν Ἀρμόδιον γεγονέναι παιδικὰ τοῦ Ἀρμυγείπου, καὶ πεπαιδεῦσθαι ὑπὸ ἐκείνου. Sequebantur autem virgines has pedissequæ, quæ vmbellam, & fellam, ferrent. Obseruare, ecce, licet apud Aristophanem Auibus.

Φέρε μοι σκιάδιον, ἵνα με καὶ ὁ Ζεὺς ἴδῃ

Ἀνῶθεν, ἀκολυθῆν δοκῶ κατηφόρῳ.

Ad quem locum Scholiafles. ταῖς γὰρ κατηφόροις σκιάδιον καὶ δίφρον ἀκολυθῆντες ἔχουσι. Quæ totidem verbis Suidas in Δίφρος. Erant verò hæ pedissequæ inquilinorum filix. Clarum ex Harpocrate, in Σκαφηφόροι. προσέταττον ὁ νόμος τοῖς μετόικois ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτῶν μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν, ὑδρεῖα, καὶ σκιάδια. Et ex Æliano, Var. Hist. lib. vi. cap. i. τὰς γὰρ παρθένους τῶν μετόικων σκιάδηφορεῖν ἐν ταῖς πομπαῖς ὑδάγκασον (οἱ Ἀθληταί) ταῖς αὐτῶν κόραις. Atque illæ, à fellâ, quam ferebant, Δίφροφόροι indigetata. Etymo-

logici

logici Auctor. Διφροφόροι, αἱ ταῖς κανηφόροις εἰ-
ποντο, διφρεος ὑπερερόμηναι. Quæ apud Hefychium
quoque habes, totidem verbis. Estque mentio
etiam earum apud Hermippum in Comædiâ,
Θεοὶ inscriptâ.

—— ὥσπερ αἱ κανηφόροι
Λδοκῶσιν ἀλφίτοισιν ἐν τετραμύμοις,
Εἴ γὰρ δὲ ἔνεκα τῷ ψαλάθων πλὴν διφροφόρον.
Et Nicophon Χειροχαστρῶν γέννα.
—— αὐτὸς ὀλίγον γ' ἀνάγ' ὑπὸ
τῆς διφροφρεος, χρηστὸς εἶ, καὶ κόσμιος.

CAP. XXIV.

*Agmen pueri claudabant, tunicis amicti, quæ Παν-
δαμικῇ nuncupata. Curam verò pompæ omnem
οἱ Νομοφύλακες sustinebant, fasciâ albâ coro-
nati. Pollucis locus emendatus. Vbi instrui
pompa solita. Πομπῶϊον.*

AN & pueri in hâc pompa? Speciatim nuf-
quam inuenio; sed fuisse, vt in cæteris, non
est dubium: nam in omnibus indistinctè etiam
ibant, idque tunicis induti, quæ Πανδαμικῇ no-
minata. Occurrit in Hefychij Glossis. Πανδα-
μικῇ, παιδικῇ χιτῶνες ἐν ταῖς πομπαῖς. Habes
pompa vniuersam, ordine suo explicatam;
Nunc dicendum, penes quosnam instruendæ
eius cura; deinde, vbi instrui solita. Ac curam
quidem

quidem instruendæ οἱ νομοφύλακες sustinebant, fasciâ albâ redimiti. Pollux lib. viii. cap. viii. sect. vii. Ἰππαρχοὶ δὲ δύο, ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων ἀρεθόντες, ὀπλιμελόντες τῶν πολεμίων. οἱ δὲ φύλαρχοι, δέκα· εἰς ἀπὸ φυλῆς ἐκάστης, τῶν ἱππέων πορεύονται. καθάπερ οἱ ταξίαρχοι τῶν ὀπλιτῶν. νομοφύλακες μὲν, ἐστὶ φανώντες σφοδρῶς λόγῳ. πλὴν δὲ πομπῇ πέμπουσι τῷ θεῷ. Quem locum, luxatum, corruptumque, sic restituendum censeo. ἐ. τῶν πολεμίων. τῶν ἱππέων πορεύονται, καθάπερ οἱ ταξίαρχοι τῶν ὀπλιτῶν. οἱ δὲ φύλαρχοι, δέκα· εἰς ἀπὸ φυλῆς ἐκάστης. νομοφύλακες μὲν, ἐ. σ. λ. Et in fine, π. πέμπουσι τῇ θεῷ. Nam pompam hanc Mineræ intelligit, quæ ἡ θεὸς simpliciter, & κατ' ἐξοχὴν, ab Atheniensibus dicebatur, ut notum Græcæ linguæ peritis. Instrui autem illic solita, ubi reliquæ. Erat enim ædificium quoddam Athenis, instruendis pompis proprium, urbi ingressis à Piræeo, prope Cereris. Obseruo apud Pausaniam Atticis. Εἰσελθόντων δὲ εἰς πλὴν πόλιν (ἐκ Πειραιῶς) οἰκοδόμημα ἐστὶ πρὸς τὸν δαίμονα ἐστὶ τῶν πομπῶν, αὐτὸς πέμπουσι τὰς μὲν αἰὰ πᾶν ἔτι, τὰς δὲ καὶ χρόνον διαλείποντες. καὶ πλεονέκτου ναὸς ἐστὶ Δήμητρος. Et accurate attendenti totum illum Pausaniæ locum apparebit, fuisse inter portam Piraicam, ac sacram.

CAP. XXV.

Deinde Homeri quoque carmina à rhapsodis recitata; idq; à quo institutum.

PRæter pompam hanc, etiam rhapsodi carmina Homeri recitabant. Lycurgus Orat. in Leocratem. Βέλομαι δὲ ὑμῖν καὶ τὸν Ὅμηρον ὡς ἀρχαῖα ἐπαινῶν. ἔγω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες ἀρχαῖον εἶναι ποιητῶν, ὥς νόμον ἔθεντο, κατ' ἐκάστῳ πεντατηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνον τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψοδεῖσθαι τὰ ἔπη. ὁπιδείξιν ποιέμενοι πρὸς τὰς Ἑλλήνας, ὅτι αὐτοὶ ἀλλοῖσι τῶν ἔργων πεποιημένοι εἰκότως. Institutum id ab Hipparcho, Pisistrati F. Plato testis in Hipparcho, ubi de eo verba facit. ὅς ἄλλα τε πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο, καὶ τὰ ὁμήρου πρῶτον ἐκόμισεν εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Ἀθηναίων. καὶ ἠνάγκασε τὰς ῥαψοδὰς Παναθηναίοις ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διέναι, ὥσπερ νῦν ἔτι οἶδε ποιεῖσι. Et Ælianus, Var. Hist. lib. viii. cap. ii. ἵππαρχος, ὁ Πεισιγράτης παῖς, πρεσβύτερος ὢν τῶν Πεισιγράτην, καὶ σοφώτατος ὢν Ἀθηναίων ἔσθ' ὅτι, καὶ τὰ ὁμήρου ἔπη ἐκόμισε πρῶτον εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἠνάγκασε τὰς ῥαψοδὰς τοῖς Παναθηναίοις αὐτὰ ἀδειν.

CAP.

CAP. XXVI.

Coronæ quoque honoris ergo aureæ datæ, publicè in certamine gymnico per præconem pronuntiabantur. Præco etiam Atheniensibus pariter atque Platænsibus benè ut esset precabatur; idq; quando institutum. Captivi quoq; dimitti soliti.

Quin honore quos insigni affectos vellent, coronam auream his donabant; idque publicè per præconem in gymnico certamine pronuntiabant. Apparet ex Senatusconsulto Atheniensium, in hoc Opere semel à me, iterumque, allegato. Δεδόκηται τῷ δήμῳ μυῆσαι αὐτὸν τὰ μυθήματα τὰ μεγάλα, κατὰπερ Ἡρακλῆα τὸν Διός. καὶ σεφανάσαι αὐτὸν σεφάνῳ χρυσῷ, ὅπο χρυσῶν χιλίων. ἀναγορεύσει τε τὸν σεφάνον Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ. Et ex altero, quod exstat in Inscriptionibus Antiquis, pag. ccccv. ΤΟΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΤΙΜΗΘΗΝΑΙ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΑΝΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝΩΙ ΕΝ ΤΩΙ ΕΝ ΑΣΤΕΙ ΘΕΑΤΡΩΙ. Estque hâc ipsâ de re insignis locus Demosthenis, Orat. Περὶ τῶ σεφάνου. Δεδόχθαι τῇ βελῇ, καὶ τῷ δήμῳ, σεφανάσαι Χαρίδημον, καὶ Διοτίμον, χρυσῷ σεφάνῳ. καὶ ἀναγορεύσαι Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις, ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι. Præterea in his, ut in alijs item festis quinquenna-

quennalibus, præco Atheniensis conceptis ver-
bis precabatur, ut Atheniensibus pariter, ac Pla-
tænsibus, benè esset; idque à pugnâ Maratho-
niâ institutum, in quâ illi, in sinistro cornu po-
siti à Miltiade, fortiter fecerant. Hoc accipi-
mus ex Herodoto, lib. vi. τελευταῖοι δὲ ἐτάσσον-
το, ἔχοντες τὸ δῶνυμον κέραις, Πλαταιέες. ἀπὸ ταύτης
γάρ σφι τ' μάχης, θυσίας Ἀθωαίων ἀναγόντων ἐς πανη-
γύριαις τὰς ἐν τῇσι πεντητήρσι γρομῆρας, κατέχευται ὁ
κῆρυξ ὁ Ἀθωαῖος, ἅμα τε Ἀθωαίοισι λέγων γίνεσθαι
αἰχματὶ καὶ Πλαταιεῦσι. Ad extremum captiuos et-
iam vinculis soluere tunc permissum. Vlpianus
in Demosthenis Timocratéam. κατὰ πάντα ἔτη
ἤγετο τὰ Παναθηναῖα. τότε δὲ ἐξελὼ ἀφείδων τὸν δεσμὸν
τὰς δεσμώτας, ἀγὼ τὴν πανήγυριν.

CAPVT XXVII.

*Qui cætera festa quinquennalia curabant, ἱερο-
ποιοὶ appellati, Panathenæa hæc non curabant;
quæ etiam à Themistocle exule celebrata.
Deniq, eorum mystica ratio.*

Illud autem, priùs quàm finiam, minimè mihi
prætereundum; cùm festa cætera quinquen-
nalia οἱ ἱεροποιοὶ curarent, sola eos Panathenæa
non curasse. Etymologici Auctor in ἱεροποιίᾳ.
καὶ τὰς πεντητηρίδας ἀπᾶς διοικῶσι, πᾶσι Παναθη-
ναίων. Etiam illud admonendum, Themistocli
exuli

exuli apud Magnesium celebrata. Athenæus lib.
 XII. Πόσις δ' ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν, τὸν Θερμισκλέα
 φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τὴν σεφανηφόρον ὑπερλίαν λαβόντα,
 ἦσαν Αἰθιῶν, καὶ τὴν ἑορτὴν Παναθηναία ὀνομάζει.
 Mysticam verò instituti huius festi rationem
 Proclus tradit, in Timæum Comment. I. Ἡ δὲ
 τῶν Παναθηναίων (ἑορτὴ ἔοικε δηλῶν) τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ
 καθήκοντα Ὀλύμπιον εἰς τὸν κόσμον, καὶ τὴν Διόκλειαν
 τὴν ἀπύχουτον ἑκατονταετηρίων ἐναντιώσεων. Φιλόσοφος γὰρ
 αἶμα καὶ Φιλοπόλεμος ἦδε ὁ θεός.

FINIS.

F 3

OMISSVM

O M I S S V M.

Pag. 20. in fine capitis XII. ubi adde. Porro triremibus apud Sunium quoque certatum. Luculentus Lyfiæ locus in hanc rem est, quem citare initio capitis iam incæpi, ex Ἀπολογία δωροδοκίας. Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς ἐχορήγην πυρρίχισαῖς ἀγυρείοις, καὶ ἀνήλωσαι ἐπὶ ἀ μναῖς. νενίκηκα δὲ τριήρει μὲν ἀμιλλώμεν ὅτι Σενίφ, ἀναλώζας πεντεκαίδεκα μναῖς.

INDEX

I N D E X

A V C T O R V M,

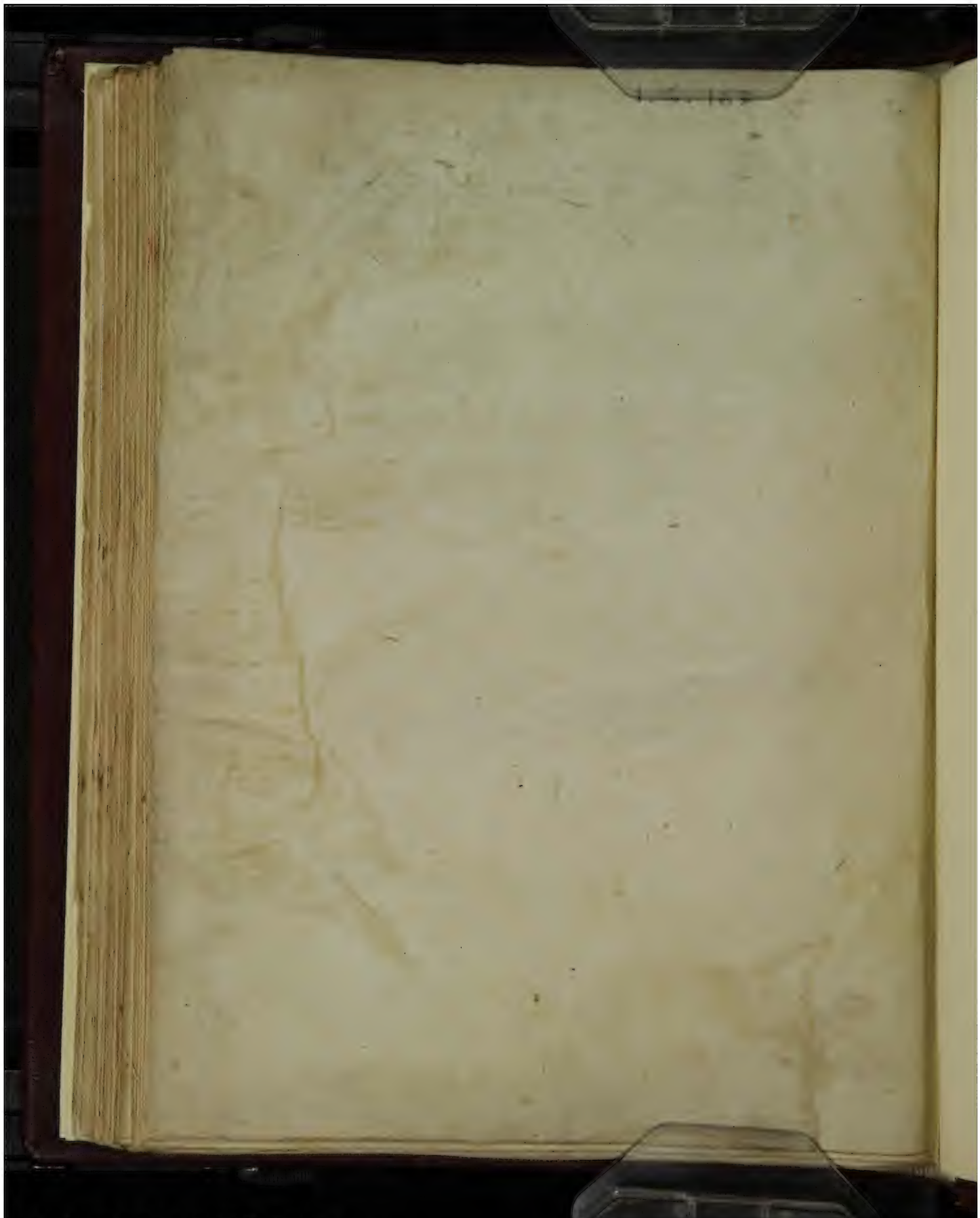
Qui hîc

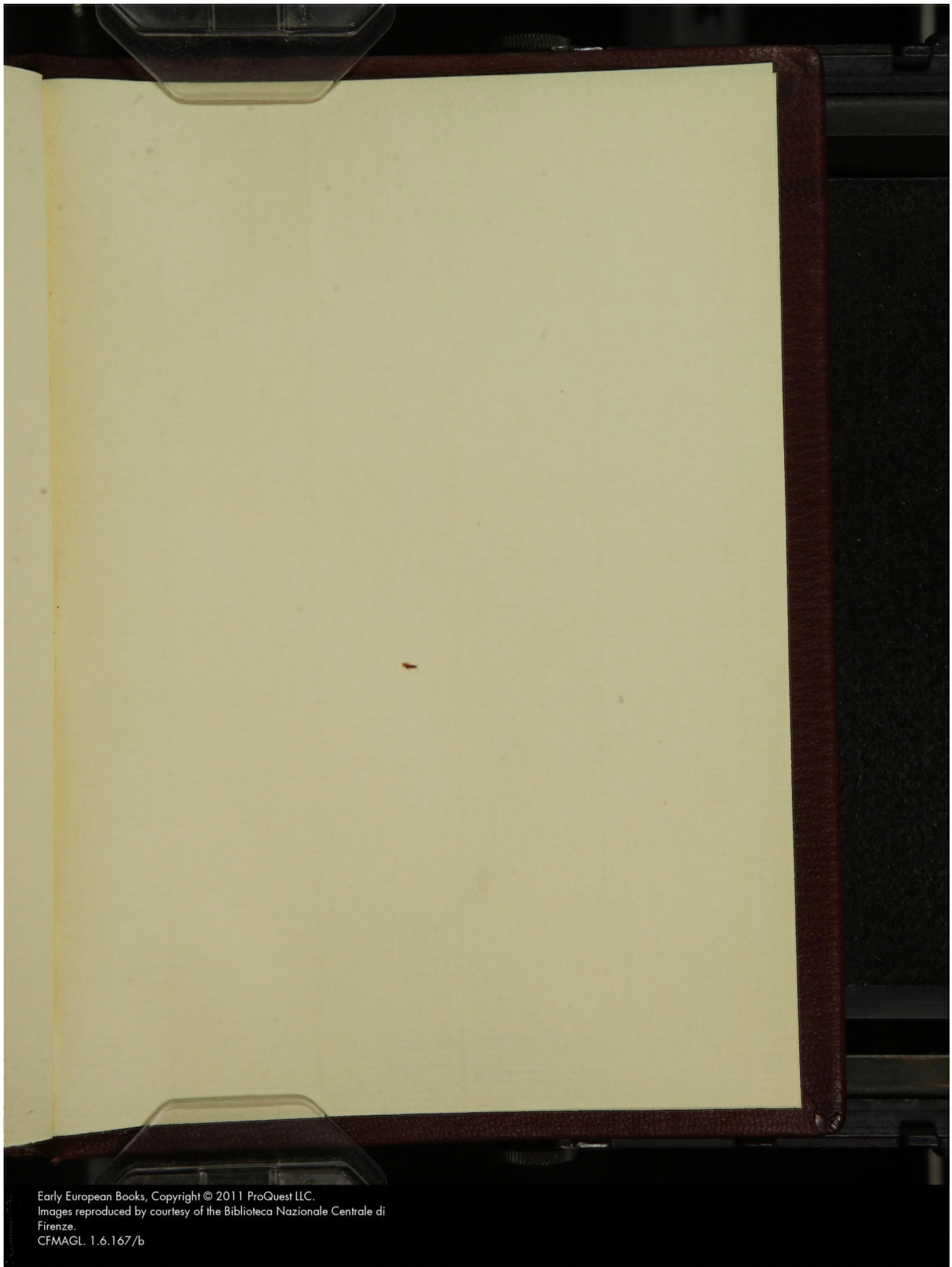
Citantur, illustrantur, emen-
dantur.

- Æ** *Lianus*, 35. 39. 42. - *Dionysius Halicarnassens*,
 emend. 35. 5. 19.
Andocides, 12. *Epietetus*, 6.
 emend. 38. *Etymologici Auctor*, II. 28.
Anonymus in Argumento 32. 40. 44.
 Midiana, 7. 23. *Euripides*, 25. 27.
Anonymus in Descriptione *Eusebius*, 12.
 Olympiadum, 12. 15. *Eustathius*, I. 15. 27. 33.
Apollodorus, 4. 9. *Frontinus*, 29.
Apostolius, 4. *Harpocratio*, 2. 3. II. 12.
Aristides, 3. 6. 9. 15. 20. 13. 24. 28. 37. 38. 39.
Aristophanes, II. 19. 22. 26. *Heliodorus*, 30. 36.
 33. 39. *Hermippus*, 40.
Aristoteles, 8. *Herodotus*, 44.
Athenæus, 5. 10. 12. 17. 22. *Hesychius*, I. 9. 13. 21. 28.
 31. 45. 30. 32. 35. 36. 37. 38. 40.
Charisius, 5. *emend.* 15. 33.
Demosthenes, 23. 38. 43. *Hippocrates*, 12. 23.
Diodorus Siculus, 4. *Inscriptiones Antiquæ*, 43.
Diogenes Laërtius, 16. *Ioannes Tzetzes*, 27.
 Iuncus,

- Iuncus*, 34.
Libanius, 2.
Lucianus, 18. 21.
Lutatius, 27. 32.
Lycurgus, 42.
Lysias, 16. 19. 23. 46.
Maximus Tyrinus, 8. 39.
Moschopolus, 24.
Nicophon, 40.
Pausanias, 2. 3. 9. 14. 41.
Philo, 13.
Philostratus, 13. 16. 17. 20.
 31. 36.
Plato, 10. 11. 24. 31. 39.
 42.
Plautus, 24.
Plinius, 5. 17. 18.
Plutarchus, 3. 10. 13. 14.
 15. 27. 30.
Pollux, 2. 9. 15. 32. 35.
 emend. 41.
Proclus, 7. 8. 26. 45.
- Schol. Aristophanis*, 2. 7. 10.
 18. 19. 22. 24. 26.
 30. 33. 34. 39.
Schol. Euripidis, 2. 3. 6. 26.
 28.
Schol. Pindari, 18. 20.
Schol. Sophoclis, 18.
Senatusconsultum Atheniense, 12. 23. 43.
Servius, 24. 26.
Sophocles, 15.
Stephanus, 13.
Stobaeus, 6. 34.
Suidas, 2. 4. 7. 11. 16. 17.
 25. 30.
Theodoretus, 2. 4.
Thucydides, 6. 29. 30. 34. 39.
Virgilius, 24. 26. 31.
Vipianus Rhetor, 44.
Xenophon, 10. 16. 23. 33.
Xiphilinus, 5.
Zenobius, 12.







005643663
005643664

κ